

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาการควบคุมไฟฟ้าของประชาชน พื้นที่เขตกันชน อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง รวม 302 ราย ได้ผลการศึกษาแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 การควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง
 - การควบคุมไฟฟ้าของผู้นำชุมชน
 - การควบคุมไฟฟ้าของประชาชนทั่วไป
 - เปรียบเทียบการควบคุมไฟฟ้าระหว่างผู้นำชุมชน กับประชาชนทั่วไป
- ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง
 - จริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง
 - ความรู้เรื่องไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง
 - การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง
 - การมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง
 - ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานในการศึกษา

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปซึ่งเป็นลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยรายละเอียดด้านสถานภาพทางสังคม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ได้ผลการศึกษาดังมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 1 – 4

ตารางที่ 1 สถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพทางสังคม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
หัวหน้าครัวเรือน	172	57.0
คู่สมรส	81	26.8
นำชุมชน	49	16.2
รวม	302	100.0

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 302 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0 จำแนกเป็นกลุ่มผู้นำชุมชน และกลุ่มประชาชนทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชาชนทั่วไปที่อาศัยในพื้นที่ศึกษา โดยจำแนกเป็นหัวหน้าครัวเรือน และคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 26.8 และ 16.2 ตามลำดับ ส่วนที่เป็นกลุ่มผู้นำชุมชน พบว่ามีเพียงส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 16.2 เท่านั้น

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการศึกษามีรายละเอียดจำแนกได้ดังนี้

เพศ

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นสัดส่วนเพศชาย ต่อเพศหญิงโดยประมาณ 2 ต่อ 1 หรือร้อยละ 69.4 ต่อ 30.6 ส่วนกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิงเช่นกัน โดยเป็นเพศชาย ร้อยละ 64.4 นอกนั้นเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 35.6)

อายุ

ผลการศึกษาด้านอายุ พบว่าอยู่ในช่วงวัยฉกรรจ์มากที่สุด โดยกลุ่มผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 36 – 45 ปี มากถึงร้อยละ 46.9 รองลงมาคือ 26 – 35 ปี และ 46 – 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.5 และ 12.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 36 – 45 ปี เช่นกัน โดยพบถึงร้อยละ 41.1 อันดับรองลงมานั้น มีอายุในช่วง 26 – 35 ปี และ 46 – 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.9 เท่ากัน สำหรับช่วงอายุอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมา พบว่ามีเพียงเล็กน้อยทั้ง 2 กลุ่ม

ระดับการศึกษา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.7 และ 59.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ร้อยละ 32.7 และ 19.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในระดับสูงขึ้นไป พบว่าการศึกษาของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันทั้งด้านระดับและจำนวน ในกลุ่มประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่ร้อยละ 7.9 และ 2.0 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรืออาชีวศึกษา และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มากกว่ากลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งไม่ปรากฏจำนวนในระดับนี้เห็นได้ชัด ส่วนในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า พบว่าเป็นกลุ่มประชาชนทั่วไป ร้อยละ 8.2 มากกว่ากลุ่ม ผู้นำชุมชน ซึ่งมีเพียงร้อยละ 4.7 เท่านั้น แต่เมื่อพิจารณากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา กลับพบว่าใกล้เคียงกันทั้ง 2 กลุ่ม โดยเป็นกลุ่มผู้นำชุมชน ร้อยละ 4.1 น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ที่มีจำนวนร้อยละ 5.9

อาชีพ

ในอาชีพพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มต่างประกอบอาชีพที่ใกล้เคียงกัน และสอดคล้องกันทั้ง 2 กลุ่ม คือ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีถึงร้อยละ 38.8 และ 49.0 รองลงมาคือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 28.6 และ 23.3) และค้าขาย (ร้อยละ 22.4 และ 13.8)

ตารางที่ 2 ข้อมูลด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	สถานภาพทางสังคม (จำนวน (ร้อยละ))		
	ผู้นำชุมชน	ประชาชนทั่วไป	รวม
เพศ			
ชาย	34 (69.4)	163 (64.4)	197 (65.2)
หญิง	15 (30.6)	90 (35.6)	105 (34.8)
รวม	49 (100.0)	253 (100.0)	302 (100.0)
อายุ			
15 – 25 ปี	3 (6.1)	13 (5.1)	16 (5.3)
26 – 35 ปี	13 (26.5)	58 (22.9)	71 (23.5)
36 – 45 ปี	23 (46.9)	104 (41.1)	127 (42.1)
46 – 55 ปี	6 (12.2)	58 (22.9)	64 (21.2)
56 – 65 ปี	4 (8.2)	14 (5.5)	18 (6.0)
66 ปี ขึ้นไป	0 (0.0)	6 (2.4)	6 (2.0)
รวม	49 (100.0)	253 (100.0)	302 (100.0)
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา	16 (32.7)	151 (59.7)	167 (55.3)
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	16 (32.7)	50 (19.8)	66 (21.9)
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรืออาชีวศึกษา	11 (0.0)	20 (7.9)	31 (10.3)
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	0 (0.0)	5 (2.0)	5 (1.7)
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	4 (8.2)	12 (4.7)	16 (5.3)
ไม่ได้ศึกษา	2 (4.1)	15 (5.9)	17 (5.6)
รวม	49 (100.0)	253 (100.0)	302 (100.0)
อาชีพ			
เกษตรกรรวม	1 (2.0)	22 (8.7)	143 (47.4)
รับจ้าง	19 (38.8)	124 (49.0)	73 (24.2)
ค้าขาย	11 (22.4)	35 (13.8)	46 (15.2)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	14 (28.6)	59 (23.3)	23 (7.6)
อื่น ๆ	4 (8.2)	13 (5.1)	17 (5.6)
รวม	49 (100.0)	253 (100.0)	302 (100.0)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการควบคุมไฟฟ้าเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

	ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ t – test		
	ระดับคะแนนจริยธรรม	SD.	ระดับคะแนนจริยธรรม	SD.			
การควบคุมไฟฟ้า	\bar{X}	SD. <td>\bar{X}</td> <td>SD. <td>t</td> <td>Sig.</td> </td>	\bar{X}	SD. <td>t</td> <td>Sig.</td>	t	Sig.	
1. การช่วยป้องกันไฟฟ้า							
• การประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า							
- เข้าศึกษอบรมเป็นอาสาสมัครป้องกันไฟฟ้าประจำหมู่บ้าน	0.49	0.51	น้อย	0.49	น้อย	-1.23	0.22
- ร่วมประชุมชี้แจง และรับฟังความคิดเห็น ต่อปัญหาไฟฟ้า กับชาวบ้าน	0.61	0.49	ปานกลาง	0.50	น้อย	-2.45	0.02
- แนะนำชาวบ้านให้เลิกจุดไฟเผาป่า และให้ตระหนักถึง ประโยชน์ของทรัพยากรป่าไม้	0.88	0.33	มาก	0.49	ปานกลาง	-3.73	0.00
- แนะนำชาวบ้านให้ทำแนวกันไฟรอบ ๆ พื้นที่ ก่อนเผาไร่ เพื่อป้องกันไม่ให้ไฟลุกลามสู่บริเวณใกล้เคียง จนกลายเป็น ไฟฟ้า	0.96	0.20	มาก	0.49	ปานกลาง	-4.75	0.00
- ให้ออกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน หรือแนะนำออกกล่าวให้ ชาวบ้านทราบถึงวิธีการควบคุมไฟฟ้า	0.55	0.53	ปานกลาง	0.31	น้อย	-3.25	0.00
ค่าเฉลี่ยด้านการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า	0.70	0.41	ปานกลาง	0.47	น้อย	-4.46	0.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การควบคุมไฟฟ้า	ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ t - test
	ระดับคะแนนจริยธรรม	SD.	ระดับคะแนนจริยธรรม	SD.	
	\bar{X}	แปลผล	\bar{X}	แปลผล	t
<ul style="list-style-type: none"> • การจัดเวรยามตรวจไฟรั่วไฟฟ้า <ul style="list-style-type: none"> - ร่วมประชุมจัดเวรยาม ตรวจไฟรั่วไฟฟ้าในฤดูแล้ง น้อย 0.37 0.49 น้อย 0.26 0.44 น้อย -1.52 0.00 - ร่วมอยู่เวรยามตรวจไฟรั่วไฟฟ้า น้อย 0.29 0.46 น้อย 0.21 0.41 น้อยมาก -1.17 0.24 - ร่วมปฏิบัติงานกับหมู่บ้านอื่นในรูปแบบเครือข่ายควบคุมไฟฟ้า น้อย 0.27 0.45 น้อย 0.27 0.45 น้อย 0.11 0.92 ค่าเฉลี่ยด้านการจัดเวรยามตรวจไฟรั่วไฟฟ้า 0.31 0.46 น้อย 0.25 0.43 น้อยมาก -1.04 0.30					
<ul style="list-style-type: none"> • การทำแนวกันไฟ <ul style="list-style-type: none"> - ทำแนวกันไฟรอบพื้นที่เพาะปลูกทุกครั้ง ก่อนที่จะเผาไร่ มาก 0.96 0.20 มาก 0.81 0.39 มาก -2.54 0.01 - ปลูกพืชที่มีใบสีเขียวตลอดปี ไม่ผลัดใบ และมีน้ำมาก เช่น ต้นกล้วย สะเดา เป็นต้น เพื่อใช้เป็นแนวป้องกันไฟป่ารอบพื้นที่เพาะปลูก มาก 0.78 0.42 มาก 0.69 0.46 ปานกลาง -1.23 0.22 ต้นกล้วย สะเดา เป็นต้น เพื่อใช้เป็นแนวป้องกันไฟป่ารอบพื้นที่เพาะปลูก					
<ul style="list-style-type: none"> - เก็บกวาดเศษไม้ ใบไม้ ที่ร่วงหล่นบนแนวกันไฟ มาก 0.88 0.33 มาก 0.76 0.43 มาก -1.78 0.08 - กำจัดวัชพืช โดยเผาวัชพืชบนแนวกันไฟ เพื่อกระตุ้นการงอกของพืชสดซึ่งไม่ติดไฟ เพื่อใช้เป็นแนวกันไฟ ปานกลาง 0.59 0.50 ปานกลาง 0.60 0.49 ปานกลาง 0.07 0.95 ค่าเฉลี่ยด้านการทำแนวกันไฟ 0.80 0.36 มาก 0.72 0.44 ปานกลาง -1.71 0.09					

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การควบคุมไฟฟ้า	ผู้นำชุมชน			ประชาชนทั่วไป			การทดสอบ t - test
	ระดับคะแนนจริยธรรม		SD.	ระดับคะแนนจริยธรรม		SD.	
	\bar{X}	แปลผล		\bar{X}	แปลผล		
<ul style="list-style-type: none"> • การชิงเผา <ul style="list-style-type: none"> - ชิงเผาวัชพืชร่อนถึงจุดแห้ง เพื่อลดปริมาณเชื้อเพลิง และลดความรุนแรงลง ในกรณีที่เกิดไฟฟ้า - ก่อนการชิงเผา ได้ทำแนวกันไฟรอบ ๆ พื้นที่ทุกครั้ง - ชิงเผาในเวลาที่ลมสงบเช่นช่วงบ่าย ซึ่งช่วยลดการควบคุมค่าเฉลี่ยด้านการชิงเผา 	0.69	ปานกลาง	0.44	ปานกลาง	0.71	0.48	
<ul style="list-style-type: none"> ค่าเฉลี่ยด้านการช่วยป้องกันไฟฟ้า 	0.41	ปานกลาง	0.45	ปานกลาง	-3.01	0.00	
<ul style="list-style-type: none"> 2. การดับไฟฟ้า <ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมดับไฟฟ้า เมื่อเกิดไฟฟ้าใกล้หมู่บ้าน 	0.88	มาก	0.37	มาก	-0.76	0.45	
<ul style="list-style-type: none"> • การดับทางตรง <ul style="list-style-type: none"> - ใช้อุปกรณ์ในการดับไฟฟ้า เช่น ที่ดับไฟ ถังฉีดน้ำ - ใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น กิ่งไม้ น้ำ ในการดับไฟฟ้า 	0.53	ปานกลาง	0.48	ปานกลาง	1.40	0.16	
<ul style="list-style-type: none"> ค่าเฉลี่ยด้านการดับไฟฟ้าทางตรง 	0.94	มาก	0.32	มาก	-1.18	0.24	
<ul style="list-style-type: none"> ค่าเฉลี่ยด้านการดับไฟฟ้าทางตรง 	0.74	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง	0.50	0.62	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การควบคุมไฟฟ้า	ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ t - test
	ระดับคะแนนจริยธรรม \bar{X}	SD.	ระดับคะแนนจริยธรรม \bar{X}	SD.	
	0.83	0.37	0.76	0.43	
• การดับทางอ้อม					
- ทำแฉกกันไฟเพื่อเป็นตัวสกัดกั้น หยุดยั้งความรุนแรง และ ความรวดเร็วในการดูกลามของไฟฟ้า	มาก	มาก	มาก	มาก	-1.19 0.24
- ดับไฟฟ้าที่มีความรุนแรงมาก และขากต่อการดับโดยตรง ด้วยวิธีใช้ไฟเผากลับ	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย	0.51 0.61
ค่าเฉลี่ยด้านการดับไฟฟ้าทางอ้อม	0.61	0.43	0.59	0.46	-0.34 0.74
ค่าเฉลี่ยด้านการดับไฟฟ้า	0.67	0.39	0.68	0.42	0.05 0.96
ค่าเฉลี่ยรวม	0.67	0.41	0.59	0.44	-2.57 0.01

4.2 การควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชน และกลุ่มประชาชนทั่วไป ในครั้งนี้ ศึกษาใน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการช่วยป้องกันไฟฟ้า และ 2) ด้านการดับไฟฟ้า ได้ผลการศึกษาดังนี้

4.2.1 การควบคุมไฟฟ้าของผู้นำชุมชน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการควบคุมไฟฟ้าเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการศึกษการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) การช่วยป้องกันไฟฟ้าของผู้นำชุมชน

1.1 ด้านการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า

การประชาสัมพันธ์ป้องกัน ไฟฟ้า ของกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชน พบว่า คะแนนการปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและปานกลาง รองลงมาคือ ระดับน้อย สำหรับการปฏิบัติที่อยู่ในระดับมาก พบว่า ส่วนใหญ่แนะนำให้ชาวบ้านทำแนวกันไฟรอบพื้นที่ก่อนเผาไร่ เพื่อช่วยป้องกันมิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ใกล้เคียงจนกลายเป็นไฟฟ้าได้ ($\bar{X} = 0.96$) รองลงมาคือ การแนะนำให้ชาวบ้านเลิกจุดไฟเผาป่าและให้ตระหนักถึงประโยชน์ของทรัพยากรป่าไม้ ($\bar{X} = 0.88$) ส่วนการปฏิบัติในระดับปานกลาง ได้แก่ การร่วมประชุมชี้แนะ รับฟังความคิดเห็นของชาวบ้านเกี่ยวกับปัญหาไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.61$) รวมทั้งได้แนะนำผ่านหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เพื่อให้ชาวบ้านทราบถึงวิธีควบคุมไฟฟ้าที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 0.55$) ส่วนประเด็นที่ได้ปฏิบัติค่อนข้างน้อย ได้แก่ การเข้าฝึกอบรมเป็นอาสาสมัครป้องกันไฟฟ้าประจำหมู่บ้าน ($\bar{X} = 0.49$)

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าโดยรวม พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.70 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.41 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนได้มีการประชาสัมพันธ์ป้องกัน ไฟฟ้าเพียงปานกลาง และในการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกัน หรือต่างกันไม่มากนัก

1.2 ด้านการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า

การช่วยป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มผู้นำชุมชน ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในเรื่องนี้ค่อนข้างน้อยทุกประเด็น กล่าวคือ ส่วนมากมีการร่วมประชุมจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าในช่วงฤดูแล้ง ($\bar{X} = 0.37$) รองลงมาคือ เข้าร่วมอยู่เวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้ากับชาวบ้าน ($\bar{X} = 0.29$) และร่วมประสานงานกับหมู่บ้านอื่นในรูปแบบเครือข่ายควบคุมไฟฟ้าด้วย ($\bar{X} = 0.27$)

หากพิจารณาคะแนนเฉลี่ย ของการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าโดยรวม พบว่า เท่ากับ 0.31 คะแนน ในขณะที่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.46 แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าค่อนข้างน้อย และวิธีการจัดเวรยามดังกล่าวก็แตกต่างกันเล็กน้อย

1.3 ด้านการทำแนวกันไฟ

ด้านการช่วยป้องกันไฟฟ้าโดยการนำแนวกันไฟ พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติในเรื่องนี้ในระดับมาก รองลงมาคือ ปฏิบัติเพียงปานกลาง สำหรับการปฏิบัติที่อยู่ในระดับมาก พบว่าส่วนใหญ่ได้ทำแนวกันไฟรอบพื้นที่เพาะปลูกทุกครั้งก่อนเผาไร่ ($\bar{X} = 0.96$) รองลงมาคือ มีการเก็บกวาดเศษไม้ ใบไม้ ที่ร่วงหล่นบนแนวกันไฟ ($\bar{X} = 0.88$) รวมทั้งได้ปลูกพืชใบสีเขียวตลอดปี ซึ่งไม่ผลัดใบและมีน้ำมาก ทั้งนี้ก็เพื่อใช้เป็นแนวป้องกันไฟฟ้า ไร่รอบพื้นที่เพาะปลูกของตน ($\bar{X} = 0.78$) ส่วนการปฏิบัติที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การกำจัดและเผาวัชพืชบนแนวกันไฟ เพื่อกระตุ้นการออกของพืชสดซึ่งไม่ติดไฟ ใช้เป็นแนวกันไฟ ($\bar{X} = 0.59$)

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแนวกันไฟโดยรวม พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.801 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติในด้านการทำแนวกันไฟอยู่ในระดับมาก และการปฏิบัติดังกล่าวมีความแตกต่างกันไม่มากนัก

1.4 ด้านการชิงเผา

ส่วนการช่วยป้องกันไฟฟ้าด้วยการชิงเผา พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก รองลงมาคือปานกลาง สำหรับการชิงเผาที่ปฏิบัติค่อนข้างมากนั้น ส่วนใหญ่ทำแนวกันไฟรอบพื้นที่ก่อนการชิงเผาทุกครั้ง ($\bar{X} = 0.80$) รองลงมาคือ ทำการชิงเผาไร่ในช่วงที่ลมสงบ ซึ่งง่ายต่อการควบคุม ($\bar{X} = 0.78$) ส่วนการชิงเผาที่ปฏิบัติในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่ได้ชิงเผาวัชพืชก่อนถึงฤดูแล้ง เพื่อลดปริมาณเชื้อเพลิงและความรุนแรง หากเกิดไฟป่าขึ้น ($\bar{X} = 0.69$)

ทำนองเดียวกัน หากพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการชิงเผาโดยรวม พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.76 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.43 ย่อมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติในด้านการช่วยป้องกันไฟฟ้าด้วยการชิงเผาอยู่ในระดับปานกลาง และวิธีการที่ใช้ชิงเผาก็มีความแตกต่างกันไม่มากนัก

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาโดยภาพรวมของการช่วยป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันไฟฟ้า การจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า การทำแนวกันไฟ และการชิงเผา พบว่ามีคะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 0.66 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.41 จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติเพื่อช่วยป้องกันไฟฟ้า ด้วยวิธีการทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่ก็มีการปฏิบัติงานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

2) การดับไฟฟ้าของกลุ่มผู้นำชุมชน

พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ได้ร่วมดับไฟฟ้า เมื่อเกิดไฟฟ้าใกล้หมู่บ้าน เฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยของการร่วมดับไฟฟ้า เท่ากับ 0.88 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.33 แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนเข้าร่วมดับไฟฟ้าในโอกาสที่แตกต่างกันเล็กน้อย

ผลการศึกษาดับไฟฟ้าทางตรง และทางอ้อม ของกลุ่มผู้นำชุมชน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 การดับไฟฟ้าทางตรง

วิธีการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มผู้นำชุมชน ที่ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติกันมาก พบว่าส่วนใหญ่ใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น กิ่งไม้ และน้ำ ในการดับไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.94$) รองลงมาที่มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง คือ ใช้อุปกรณ์ดับไฟฟ้า เช่น ที่ดับไฟ และถังฉีดน้ำ ($\bar{X} = 0.53$)

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงโดยรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.74 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.37 แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการดับไฟฟ้าทางตรงในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่ใช้วิธีการดับไฟฟ้าที่แตกต่างกันเล็กน้อย

2.2 การดับไฟฟ้าทางอ้อม

ส่วนการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มผู้นำชุมชน ที่มีการปฏิบัติในระดับมาก พบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีทำแนวกันไฟ เพื่อเป็นตัวสกัดกั้น หรือหยุดยั้งความรุนแรง และความรวดเร็วของการลุกลามของไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.84$) ส่วนวิธีที่ใช้กันค่อนข้างน้อย ก็คือ การใช้ไฟเผาถกลับ เพื่อดับไฟฟ้าที่มีความรุนแรงมากและยากต่อการดับโดยตรง ($\bar{X} = 0.39$)

หากพิจารณาค่าเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมโดยรวม พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.61 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.43 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีการดับไฟฟ้าอยู่ในระดับปานกลาง และส่วนมากก็มีวิธีการที่ใช้ดับไฟฟ้าที่ต่างกันเล็กน้อย

และเมื่อพิจารณาโดยรวมของการดับไฟฟ้าทั้งทางตรงและทางอ้อม พบว่ามีคะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 0.67 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39 แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนได้ร่วมปฏิบัติในการดับไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง และการปฏิบัติงานส่วนใหญ่ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงภาพรวมของการควบคุมไฟฟ้า ทั้งในด้านการช่วยป้องกัน และด้านการดับไฟฟ้าของกลุ่มผู้นำชุมชน พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 0.67 ดังนั้น จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติงานในการควบคุมไฟฟ้าในระดับปานกลาง อีกทั้งส่วนใหญ่ก็ได้ปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกัน หรือไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้สังเกตจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ

4.2.2 การควบคุมไฟฟ้าของประชาชนทั่วไป

การศึกษาการควบคุมไฟฟ้าของประชาชนทั่วไป จำแนกเป็นรายด้าน ได้ผลการศึกษาดังนี้ (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 3)

1) การช่วยป้องกันไฟฟ้าของประชาชนทั่วไป

1.1 ด้านการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า

ในด้านการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ ปานกลาง สำหรับการปฏิบัติที่อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า โดยส่วนใหญ่แนะนำชาวบ้าน ให้ทำแนวกันไฟรอบพื้นที่ก่อนเผาไร่ เพื่อป้องกันมิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ใกล้เคียงจนอาจกลายเป็นไฟฟ้าได้ ($\bar{X} = 0.63$) รองลงมาพบว่า ได้แนะนำให้ชาวบ้านเลิกเผาป่า และให้มีความตระหนักถึงประโยชน์ของทรัพยากรป่าไม้มากขึ้น ($\bar{X} = 0.61$) ส่วนการประชาสัมพันธ์ที่ปฏิบัติค่อนข้างน้อย พบว่า ส่วนใหญ่ได้ร่วมประชุมชี้แนะและรับฟังความคิดเห็นของชาวบ้านเกี่ยวกับปัญหาไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.42$) รวมทั้งได้เข้าฝึกอบรม เป็นอาสาสมัครป้องกันไฟฟ้าประจำหมู่บ้าน ($\bar{X} = 0.40$) และได้แนะนำออกกล่าว ผ่านหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เพื่อให้ชาวบ้านทราบถึงวิธีการควบคุมไฟฟ้าที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 0.31$)

เมื่อพิจารณาโดยรวมถึงการประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันไฟฟ้า พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.47 คะแนน แสดงว่า ประชาชนทั่วไปมีการประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันไฟฟ้าค่อนข้างน้อยอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งการปฏิบัติงานดังกล่าวก็มีความแตกต่างกันเล็กน้อย ทั้งนี้สังเกตได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.49

1.2 ด้านการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า

สำหรับการช่วยป้องกันไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า ของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ น้อยมาก สำหรับการปฏิบัติที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การร่วมประสานงานกับหมู่บ้านอื่น ที่อยู่ในรูปเครือข่ายควบคุมไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.27$) และการร่วมประชุมจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าในฤดูแล้ง ($\bar{X} = 0.26$) ส่วนที่มีการปฏิบัติน้อยมาก ได้แก่ การร่วมอยู่เวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.21$)

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการจัดเวรยาม ตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าโดยรวม เท่ากับ 0.25 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.43 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปได้มีการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าที่น้อยมาก อีกทั้งการจัดเวรยาม และตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า ก็มีความแตกต่างกันเล็กน้อยด้วย

1.3 ด้านการทำแนวกันไฟ

ในด้านการช่วยป้องกันไฟป่าโดยการนำแนวกันไฟ พบว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปมีการปฏิบัติในด้านนี้มาก และปานกลาง ส่วนที่มีปฏิบัติมาก ได้แก่ การแนวกันไฟรอบพื้นที่เพาะปลูก ก่อนที่เผาไร่ทุกครั้ง ($\bar{X} = 0.81$) รองลงมาคือ มีการเก็บกวาดเศษไม้ ใบไม้ ที่ร่วงหล่นบนแนวกันไฟ ($\bar{X} = 0.76$) ส่วนที่มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง คือ มีการปลูกพืชใบสีเขียวตลอดปี ซึ่งไม่ผลัดใบ และมีน้ำมาก เพื่อใช้เป็นแนวป้องกันไฟป่ารอบพื้นที่เพาะปลูก ($\bar{X} = 0.69$) รองลงมาพบว่า มีการกำจัดและเผาวัชพืชบนแนวกันไฟ เพื่อกระตุ้นการงอกของพืชสดซึ่งไม่ติดไฟ เพื่อใช้เป็นแนวกันไฟอีกทางหนึ่งด้วย ($\bar{X} = 0.60$)

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการทำแนวกันไฟโดยรวม พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.72 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.44 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปมีการทำแนวกันไฟในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันเล็กน้อย

1.4 ด้านการชิงเผา

การช่วยป้องกันไฟป่าโดยการชิงเผาของกลุ่มประชาชน พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติเพียงปานกลาง โดยส่วนใหญ่มีการทำแนวกันไฟรอบพื้นที่ก่อนชิงเผาทุกครั้ง ($\bar{X} = 0.76$) และทำการชิงเผาในช่วงเวลาที่ลมสงบ เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุม ($\bar{X} = 0.76$) นอกจากนี้ยังได้ชิงเผาวัชพืช ก่อนถึงฤดูแล้ง เพื่อลดปริมาณเชื้อเพลิงและความรุนแรงในกรณีที่เกิดไฟป่าด้วย ($\bar{X} = 0.74$)

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการชิงเผาโดยภาพรวม พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.43 แสดงว่า กลุ่มประชาชนทั่วไป มีการชิงเผาอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น และในการชิงเผานั้นต่างก็มีวิธีการที่แตกต่างกันเล็กน้อย

และหากพิจารณาโดยรวมถึงการช่วยป้องกันไฟป่า ทั้งในด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันไฟป่า การจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟป่า การทำแนวกันไฟ และการชิงเผา พบว่ามีคะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 0.55 คะแนน ขณะที่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.45 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มประชาชนทั่วไป โดยส่วนใหญ่มีการปฏิบัติเพื่อช่วยป้องกันไฟป่า ด้วยวิธีการทั้ง 4 ด้าน ในระดับปานกลาง และการปฏิบัติงานดังกล่าวนี้มีความแตกต่างกันเล็กน้อย

2) การดับไฟป่าของกลุ่มประชาชนทั่วไป

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปได้เข้าร่วมดับไฟป่าเมื่อเกิดไฟป่าใกล้หมู่บ้าน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.83$) และส่วนมากการร่วมดับไฟป่า ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งสังเกตจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.37

สำหรับผลการศึกษาดับไฟป่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ของประชาชนทั่วไป มีดังนี้

2.1 การดับไฟฟ้าทางตรง

ในส่วนของการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มประชาชนทั่วไป ที่มีการปฏิบัติกันมาก พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น กิ่งไม้ และน้ำ ในการดับไฟป่ามากที่สุด ($\bar{X} = 0.88$) รองลงมา ที่มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง คือ ใช้อุปกรณ์ดับไฟฟ้า เช่น ที่ดับไฟ และถังฉีดน้ำ ($\bar{X} = 0.64$)

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงโดยรวมแล้ว พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.76 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.40 แสดงว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปมีการปฏิบัติในการดับไฟฟ้าทางตรง เพียงปานกลาง และการปฏิบัติส่วนใหญ่ก็มีความแตกต่างกันเล็กน้อย

2.2 การดับไฟฟ้าทางอ้อม

การดับไฟฟ้าทางอ้อมนั้น พบว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่ใช้วิธีทำแนวกันไฟ เพื่อเป็นตัวสกัดกั้น หรือหยุดยั้งความรุนแรง และความรวดเร็วในการลุกลามของไฟป่า โดยมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.76$) แต่กลับใช้ไฟเผากลับในการดับไฟป่า ที่มีความรุนแรงมาก และยากต่อการดับโดยตรง ค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 0.43$)

หากพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อม ซึ่งมีเท่ากับ 0.59 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.46 กล่าวได้ว่า ประชาชนทั่วไปมีปฏิบัติในการดับไฟฟ้าทางอ้อมในระดับปานกลางเท่านั้น และในการดับไฟป่านั้นก็มีความแตกต่างกันเล็กน้อย

เมื่อพิจารณาโดยรวมถึงการดับไฟป่าของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.68 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.42 แสดงว่ากลุ่มประชาชนมีการปฏิบัติเพื่อควบคุมไฟป่าด้วยการดับไฟป่า เพียงปานกลางเท่านั้น ส่วนวิธีการปฏิบัติอื่นพบว่ามี ความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

อนึ่ง เมื่อพิจารณาภาพรวมของการควบคุมไฟป่า ของกลุ่มประชาชนทั่วไป ทั้งในด้านการช่วยป้องกัน และด้านการดับไฟป่า พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟป่าโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.59 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.44 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปมีการควบคุมไฟป่าในระดับปานกลาง และลักษณะการควบคุมไฟป่า พบว่ามีความแตกต่างกันแต่ไม่มากนัก

4.2.3 การควบคุมไฟฟ้าระหว่างผู้นำชุมชน กับประชาชนทั่วไป

สำหรับการศึกษาเปรียบเทียบการควบคุมไฟฟ้า ระหว่างกลุ่มผู้นำชุมชน กับกลุ่มประชาชนทั่วไป จำแนกเป็นรายด้าน ได้ผลการศึกษาดังนี้ (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 3)

1) การช่วยป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มผู้นำชุมชน กับกลุ่มประชาชนทั่วไป

1.1 ด้านการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า

ผลการศึกษาปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติในด้าน การประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มผู้นำชุมชน มีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชาชนทั่วไปทุกกรณี โดยพบว่า ในด้านการเข้าฝึกอบรมเป็นอาสาสมัครป้องกัน ไฟฟ้าประจำหมู่บ้าน ของกลุ่มผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป ต่างมีการปฏิบัติกันค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 0.49$ และ 0.40) และไม่ได้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการปฏิบัติด้านการร่วมประชุมชี้แนะ และรับฟังความคิดเห็นของชาวบ้านเกี่ยวกับปัญหาไฟฟ้านั้น กลุ่มผู้นำชุมชนปฏิบัติเพียงปานกลาง ($\bar{X} = 0.61$) แต่กลุ่มประชาชนทั่วไปปฏิบัติกันค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 0.42$) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.45$, Sig. = 0.02) ส่วนการแนะนำให้ชาวบ้านเลิกเผาป่า และให้ตระหนักถึงประโยชน์ของทรัพยากรป่าไม้ พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติกันมาก ($\bar{X} = 0.88$) แต่กลุ่มประชาชนทั่วไปกลับไปปฏิบัติเพียงปานกลาง ($\bar{X} = 0.42$) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -3.73$, Sig. = 0.00) ในด้านการแนะนำให้ชาวบ้านให้ทำแนวกันไฟรอบพื้นที่ก่อนเผาไร่ เพื่อป้องกันไม่ให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ข้างเคียงจนกลายเป็นไฟฟ้านั้น กลุ่มผู้นำชุมชนปฏิบัติกันมาก ($\bar{X} = 0.96$) ในขณะที่กลุ่มประชาชนมีการปฏิบัติเพียงปานกลาง ($\bar{X} = 0.63$) และการปฏิบัติในเรื่องนี้พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -4.75$, Sig. = 0.00) ส่วนการแนะนำให้ชาวบ้านทราบถึงวิธีการควบคุมไฟฟ้า ผ่านทางหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติเพียงปานกลาง ($\bar{X} = 0.55$) แต่กลุ่มประชาชนทั่วไปกลับไปปฏิบัติกันค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 0.31$) และการปฏิบัตินี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -3.25$, Sig. = 0.00)

หากพิจารณาโดยรวมด้านการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติในเรื่องนี้เพียงปานกลาง ($\bar{X} = 0.70$) ส่วนกลุ่มประชาชนทั่วไปมีการปฏิบัติเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ($\bar{X} = 0.47$) กล่าวโดยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีการปฏิบัติในด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -4.46$, Sig. = 0.00)

1.2 ด้านการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติกิจกรรมด้านนี้ ของกลุ่มผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่สูงกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ทั้งนี้พบว่า การร่วมประชุมจัดเวรยาม ตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าใน

ฤดูแล้ง ทั้งกลุ่มผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป ต่างมีการปฏิบัติกันค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 0.37$ และ 0.26) และสังเกตได้ว่าการปฏิบัติในเรื่องนี้ พบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ค่ำย ($t = -1.52$, Sig. = 0.00) ส่วนการปฏิบัติในอันดับต่อมา คือ ร่วมอยู่เวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติกันน้อย แต่กลุ่มประชาชนทั่วไปพบว่า กลับมีการปฏิบัติกันน้อยมาก ยกเว้นในด้านการร่วมประสานงานกับหมู่บ้านอื่น ในรูปเครือข่ายควบคุมไฟฟ้า พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติงานของกลุ่มผู้นำชุมชน ($\bar{X} = 0.27$) มีค่าต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 0.27$) และต่างจัดอยู่ในระดับน้อยทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อพิจารณาการปฏิบัติกิจกรรมในทั้ง 2 ประเด็นหลังนี้ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่ประการใด

เมื่อพิจารณาโดยรวมถึงการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติในเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 0.31$) ส่วนกลุ่มประชาชนทั่วไปกลับยังมีการปฏิบัติกันน้อยมาก น้อยกว่ากลุ่มผู้นำชุมชน ($\bar{X} = 0.25$) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีการปฏิบัติในด้านการจัดเวรยาม ตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า ที่ไม่แตกต่างกัน

1.3 ด้านการทำแนวกันไฟ

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติ ในด้านการทำแนวกันไฟ ของกลุ่มผู้นำชุมชน มีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชาชนทั่วไปเกือบทุกกรณี โดยพบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการทำแนวกันไฟรอบพื้นที่เพาะปลูกทุกครั้งก่อนเผาไร่มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป โดยมีการปฏิบัติในระดับมากทั้ง 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 0.96$ และ 0.81) และเป็นที่สังเกตว่า การปฏิบัติในด้านนี้ของทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.54$, Sig. = 0.01) ส่วนการปฏิบัติในด้านการปลูกพืชที่มีใบสีเขียวตลอดปี ซึ่งไม่ผลัดใบและมีน้ำมาก เพื่อใช้เป็นแนวป้องกันไฟป่ารอบพื้นที่ พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปลูกพืชค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 0.78$) ขณะที่กลุ่มประชาชนกลับปฏิบัติกันเพียงปานกลางเท่านั้น ($\bar{X} = 0.69$) สำหรับการเก็บกวาดเศษไม้ ใบไม้ ที่ร่วงหล่นบนแนวกันไฟ ก็พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนปฏิบัติในเรื่องนี้ มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 0.88$ และ 0.77) และต่างก็มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งคู่ อย่างไรก็ตาม พบว่า ในการกำจัด และเผาวัชพืชบนแนวกันไฟ เพื่อกระตุ้นการงอกของพืชสดซึ่งไม่ติดไฟเพื่อเป็นแนวกันไฟ สังเกตได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนกลับปฏิบัติในเรื่องนี้ น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปเพียงเล็กน้อย ($\bar{X} = 0.59$ และ 0.60) ซึ่งต่างมีการปฏิบัติกันในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาความแตกต่างของการปฏิบัติระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า การปฏิบัติทั้ง 3 กิจกรรมนี้ มิได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยรวมของการทำแนวกันไฟ พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติในเรื่องนี้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.80$) และปฏิบัติมากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ที่พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ($\bar{X} = 0.72$) และผลการทดสอบทางสถิติ สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง

2 กลุ่ม มีการปฏิบัติในด้านการทำแนวกันไฟที่ไม่แตกต่างกัน

1.4 ด้านการชิงเผา

ผลการศึกษาศึกษาการช่วยป้องกันไฟป่าด้วยการชิงเผา พบว่ากลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติในด้านนี้ มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป แต่ก็ยังมีบางประเด็นที่มีการปฏิบัติด้านนี้น้อยกว่า ได้แก่ การปฏิบัติในการชิงเผาวัชพืชก่อนถึงฤดูแล้ง เพื่อลดปริมาณเชื้อเพลิงและความรุนแรง ในกรณีที่เกิดไฟป่าขึ้น ซึ่งกลุ่มผู้นำชุมชนปฏิบัติในเรื่องนี้ น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 0.69$ และ 0.74) และต่างอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม อีกทั้งผลการทดสอบทางสถิติ ก็แสดงว่า ไม่ปรากฏความแตกต่างในการปฏิบัติของทั้ง 2 กลุ่มแต่อย่างใด ส่วนการปฏิบัติในเรื่องอื่น ๆ คือ การปฏิบัติในการทำแนวกันไฟรอบพื้นที่ทุกครั้งก่อนชิงเผา พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชน ปฏิบัติในเรื่องนี้ มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 0.80$ และ 0.76) และมีการปฏิบัติกันมากทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนการปฏิบัติด้านการชิงเผาไร่ ในช่วงที่ลมสงบ เช่นช่วงบ่าย ทำให้ง่ายแก่การควบคุมนั้น กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติมากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปเช่นกัน ($\bar{X} = 0.78$ และ 0.76) และเมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างของการปฏิบัติของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ผลทดสอบค่าทางสถิติ ปรากฏว่าการปฏิบัติทั้ง 2 ด้านนี้ มิได้มีความแตกต่างกันแต่อย่างใดด้วยเช่นกัน

หากพิจารณาการชิงเผาโดยรวม พบว่า ทั้งกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป ต่างมีการปฏิบัติในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก และต่างก็มีค่าคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 0.76$ และ 0.75) และผลการทดสอบทางสถิติ ก็พบว่า การปฏิบัติในเรื่องนี้ของทั้ง 2 กลุ่ม มิได้แตกต่างกันแต่อย่างใดด้วย

เมื่อพิจารณาโดยรวมในด้านการช่วยป้องกันไฟป่า ทั้งในด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันไฟป่า การจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟป่า การทำแนวกันไฟ และการชิงเผา พบว่ากลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติในเรื่องนี้ มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด ($\bar{X} = 0.66$ และ 0.55) และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ผลปรากฏว่า การปฏิบัติกิจกรรมในการชิงเผาของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -3.01$, Sig. = 0.00)

2) การดับไฟป่าของกลุ่มผู้นำชุมชน กับกลุ่มประชาชนทั่วไป

ผลการศึกษาในด้านการเข้าร่วมดับไฟป่า เมื่อเกิดไฟป่าใกล้หมู่บ้าน ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ต่างมีการปฏิบัติกันค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม แต่กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติโดยเฉลี่ย มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 0.88$ และ 0.83) และผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติในเรื่องนี้ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด

สำหรับผลการศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติในด้านการดับไฟป่า ทั้งทางตรงและทางอ้อม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ได้ผลดังต่อไปนี้

2.1 การดับไฟป่าทางตรง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนทำการดับไฟป่า โดยใช้อุปกรณ์ เช่น ที่ดับไฟ และถังฉีดน้ำ น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด ($\bar{X} = 0.53$ และ 0.64) แต่กระนั้นทั้ง 2 กลุ่ม ต่างก็ปฏิบัติในเรื่องนี้ในระดับปานกลางเหมือนกัน ส่วนการดับไฟป่าโดยใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น กิ่งไม้ น้ำ พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนใช้วิธีนี้มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป และต่างมีการปฏิบัติในเรื่องอยู่ในระดับ มากเหมือนกัน และผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่า การปฏิบัติการดับไฟป่าของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความ แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาการดับไฟป่าทางตรงโดยภาพรวม พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการปฏิบัติ ในด้านนี้โดยเฉลี่ย น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป และต่างมีการปฏิบัติในเรื่องนี้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 0.74$ และ 0.76) เมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า การปฏิบัติการดับไฟป่า ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันแต่ประการใด

2.2 การดับไฟป่าทางอ้อม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนทำการดับไฟป่าทางอ้อม โดยการทำแนวกันไฟ เพื่อใช้สกัดกั้น หยุดยั้งความรุนแรงและความรวดเร็วในการลุกลามของไฟป่า มากกว่ากลุ่มประชาชน อย่างเห็นได้ชัด ($\bar{X} = 0.83$ และ 0.76) และต่างปฏิบัติในเรื่องนี้ค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม ในขณะที่กลุ่มผู้ นำชุมชนกลับใช้วิธีเผาถ่าน เพื่อดับไฟป่าที่มีความรุนแรงมาก และยากต่อการดับโดยตรง น้อยกว่ากลุ่ม ประชาชนทั่วไป และต่างมีการปฏิบัติในเรื่องค่อนข้างน้อยเหมือนกัน ($\bar{X} = 0.39$ และ 0.43) และจาก ผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่า การปฏิบัติการดับไฟป่าใน 2 ประเด็นนี้ ของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความ แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟป่าทางอ้อมโดยรวม พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชน มีการปฏิบัติในด้านนี้โดยเฉลี่ย มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป และต่างมีการปฏิบัติในเรื่องนี้โดยเฉลี่ยอยู่ ในระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่มด้วยเช่นกัน ($\bar{X} = 0.61$ และ 0.59) เมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า ปฏิบัติการดับไฟป่าของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด

หากพิจารณาการดับไฟป่าทั้งทางตรง และทางอ้อมโดยภาพรวม พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชน และกลุ่มประชาชนทั่วไป ต่างมีการปฏิบัติในเรื่องนี้ใกล้เคียงกัน และอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 0.67$ และ 0.68) และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้วปรากฏว่า ปฏิบัติการดับไฟป่าทางตรงของกลุ่มตัว อย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาโดยภาพรวมของการควบคุมไฟป่า ทั้งด้านการช่วยป้องกัน และ การดับไฟป่า พบว่ากลุ่มผู้นำชุมชน มีการปฏิบัติ ในการควบคุมไฟป่า มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปอย่าง

เห็นได้ชัด ($\bar{X} = 0.67$ และ 0.59) เมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า การปฏิบัติในการควบคุมไฟฟ้าของทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.57$, Sig. = 0.01)

4.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง ในครั้งนี้ แบ่งปัจจัยที่ศึกษาเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ และจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า การรับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า และการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยดังกล่าว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.1 ระดับการศึกษา อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาในด้านระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา เท่ากับระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 32.7 เท่ากัน แต่กลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า มีการศึกษาในระดับศึกษามากที่สุด ถึงร้อยละ 55.3 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 คิดเป็นร้อยละ 21.9

ในด้านอาชีพ พบว่า ทั้งกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่ต่างประกอบอาชีพรับจ้างทั้ง 2 กลุ่ม โดยคิดเป็นร้อยละ 38.8 และ 49.0 ตามลำดับ (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 2)

4.3.2 จริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ประกอบด้วยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 ด้าน คือ 1) ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และ 2) ทศนคติ คุณธรรม ค่านิยม ในการควบคุมไฟฟ้า

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่แสดงถึง ระดับจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการศึกษาดังนี้

1) จริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าของผู้นำชุมชน

1.1 เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มผู้นำชุมชน

ผลการศึกษาจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าของผู้นำชุมชน ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่าส่วนใหญ่มีเหตุผลในระดับมาก รองลงมาคือ ปานกลาง สำหรับประเด็นเหตุผลที่อยู่ในระดับมาก อันดับแรกคือ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับเหตุผลที่ว่า การจุดไฟเผาไว้ในหน้าแล้ง อาจทำให้เกิดไฟลุกลามไหม้ป่าได้ จึงต้องคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 2.98$) รองลงมาคือ เห็นด้วยกับเหตุผลที่ว่า ถ้ามี

การจุดไฟในป่า ก่อนออกจากป่าก็ต้องดับให้สนิททุกครั้ง เพื่อมิให้ลุกลามกลายเป็นไฟป่า ($\bar{X} = 2.88$) อีกทั้งไม่ควรเผาป่าเพื่อล่าสัตว์ เพราะเป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่าถ้าเกิดไฟป่าขึ้น ($\bar{X} = 2.84$) นอกจากนี้เกษตรกรก็ควรทำแนวกันไฟ รอบพื้นที่ก่อนเผาไร่ทุกครั้ง จะช่วยป้องกันมิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ข้างเคียงและไหม้ป่าได้ ($\bar{X} = 2.82$) และยังเห็นด้วยว่า ควรมีการบอกกล่าวเพื่อนบ้าน ญาติพี่น้อง ให้ทราบถึงความสำคัญของป่าไม้ และอันตรายที่เกิดจากไฟป่า ($\bar{X} = 2.80$) ทั้งนี้เนื่องจากไฟป่าที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีความรุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ป่าไม้ ฉะนั้นจำเป็นต้องมีการดับไฟป่า โดยไม่ปล่อยให้ดับเองตามธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.57$)

ส่วนประเด็นเหตุผลที่กลุ่มผู้นำชุมชน เห็นด้วยในระดับปานกลาง ได้แก่ เหตุผลที่ว่า การดับไฟป่าเป็นงานที่ไม่ยากเกินขีดความสามารถที่จะควบคุม เป็นการลงแรงที่คุ้มค่า ไม่สูญเปล่า และยังก่อประโยชน์อย่างมากด้วย ($\bar{X} = 2.22$) และแม้ว่าไฟป่าจะเป็นเรื่องที่ทราบกันดีก็ตาม แต่โครงการอบรมความรู้เรื่องไฟป่า ก็มีประโยชน์อย่างมาก เพราะไฟป่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทุกปี ($\bar{X} = 2.06$)

เมื่อพิจารณาทุกประเด็นเหตุผลเชิงจริยธรรม ของกลุ่มผู้นำชุมชน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 2.65 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.59 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชน โดยส่วนใหญ่ มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า อยู่ในระดับมาก และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกันหรือไม่แตกต่างกัน

1.2 ทักษะ คุณธรรม และค่านิยม ของผู้นำชุมชน

ผลการศึกษาจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า ด้านทักษะ คุณธรรม และค่านิยม ของกลุ่มผู้นำชุมชน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก หรือกล่าวได้ว่ามีทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่ดีต่อการควบคุมไฟป่า กล่าวคือ อันดับแรกส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ว่า เมื่อพบเห็นว่ามีไฟป่าเกิดขึ้นก็ควรแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทันที เพื่อจะได้เร่งรีบดำเนินการดับไฟได้ทันเหตุการณ์ต่อไป ($\bar{X} = 2.90$) ต่อมาคือเห็นด้วยที่ว่าแม้ไฟป่าได้เกิดขึ้นแล้วก็ตาม แต่ก็จำเป็นต้องควบคุมไฟป่า มิให้ลุกลามทำความเสียหายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.90$) และยังเห็นด้วยว่า ในการจัดเตรียมพื้นที่เพื่อการเกษตรนั้น ควรทำแนวกันไฟไว้ก่อนเผาไร่ทุกครั้ง เพื่อช่วยป้องกันมิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ข้างเคียง จนกลายเป็นไฟป่าได้ ($\bar{X} = 2.90$) รองลงมาคือ ส่วนใหญ่ก็มีทัศนคติว่า ไฟป่าเป็นสาเหตุของการทำลายทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 2.86$) และไฟป่าที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่ล้วนเกิดจากฝีมือมนุษย์ทั้งสิ้น ($\bar{X} = 2.84$) ในขณะเดียวกันต่างก็มีความคิดเห็นว่าการเผาป่าเพื่อไล่หรือล่าสัตว์ป่าที่ทำกันมานาน แม้ช่วยให้ล่าสัตว์ป่าง่ายขึ้น แต่กลับส่งผลเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 2.65$) อีกทั้งเห็นว่า เราควร ลด ละ เลิก ค่านิยมเก่า ๆ โดยยุติการบริโภคหรือเลี้ยงสัตว์ป่า เพราะเท่ากับเป็นการสนับสนุนการล่าสัตว์ป่าทางอ้อม ซึ่งนอกจากเป็นเรื่องผิดกฎหมายแล้ว ยังอาจนำไปสู่การเกิดปัญหาไฟป่าอีกด้วย ($\bar{X} = 2.63$) ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่า ไฟป่าส่วนหนึ่งแม้เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ แต่ก็ส่งผลเสียหายต่อทรัพยากรป่าไม้ด้วย

เช่นกัน ($\bar{X} = 2.55$) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องดับไฟฟ้า แม้ว่าไฟฟ้าสามารถดับได้เองโดยธรรมชาติก็ตาม ($\bar{X} = 2.55$) เนื่องจากไฟฟ้าทำลายสัตว์ป่า เพราะสัตว์ป่าอาจหาหนทางหนีรอดไม่ได้ ($\bar{X} = 2.53$) และการเผาป่าก็เป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่า กับการเสียดสภาพป่าไม้ แม้จะทำให้สะดวกต่อการเดินป่า และการหาอาหารบ้างก็ตาม ($\bar{X} = 2.51$) นอกจากนี้ยังเห็นด้วยที่ว่า ผลกระทบที่เกิดจากไฟป่านั้น มีผลทั้งต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงป่าไม้ และผู้ที่อยู่ห่างไกลออกไปด้วย ($\bar{X} = 2.49$)

หากพิจารณาโดยรวมทุกประเด็นด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมด้านนี้มีค่าเท่ากับ 2.69 คะแนน จัดได้ว่าอยู่ในระดับมาก อีกทั้งส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้ไม่แตกต่างกันมากนัก สืบเนื่องจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.68

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาภาพรวมของจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า ในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มผู้นำชุมชน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.60 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ มีจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าอยู่ในระดับมาก และจริยธรรมดังกล่าว พบว่ามีความแตกต่างกันเล็กน้อย

2) จริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าของประชาชนทั่วไป

2.1 เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มประชาชนทั่วไป

ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับเหตุผลที่ว่า การจุดไฟเผาไร่ในหน้าแล้งอาจทำให้ไฟลุกลามไหม้ป่าได้ ดังนั้น จึงต้องควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 2.93$) ส่วนรองลงมาคือ พบว่าเห็นด้วย ที่ก่อนออกจากป่าก็ต้องดับไฟที่จุดไว้ให้สนิทก่อน เพื่อมิให้ลุกลามกลายเป็นไฟฟ้า ($\bar{X} = 2.58$) อีกทั้งควรทำแนวกันไฟไว้รอบพื้นที่ ก่อนที่จะเผาไร่ทุกครั้ง ซึ่งช่วยป้องกัน มิให้ไฟลุกลามไปสู่พื้นที่ข้างเคียงและไหม้ป่าได้ ($\bar{X} = 2.83$) และยังเห็นว่าการบอกกล่าวให้เพื่อนบ้าน ญาติพี่น้อง ทราบถึงความสำคัญของป่าไม้ และอันตรายที่เกิดจากไฟฟ้า เป็นเรื่องที่สมควรกระทำ ($\bar{X} = 2.78$) ขณะเดียวกันก็ไม่ควรเผาป่าเพื่อล่าสัตว์ เพราะเป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่าถ้าหากเกิดไฟป่าขึ้น ($\bar{X} = 2.75$) ทั้งยังเห็นด้วยว่า ไฟป่าที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีความรุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ป่าไม้ได้ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการดับไฟฟ้า โดยไม่ปล่อยให้ดับเองตามธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.54$) และแม้ไฟป่าเป็นเรื่องที่ทราบกันอยู่แล้ว แต่โครงการอบรมความรู้เรื่องไฟป่าก็มีประโยชน์อย่างมาก เพราะปัญหาไฟป่าเกิดขึ้นทุกปี ($\bar{X} = 2.23$) อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ยังเห็นว่า การดับไฟฟ้า เป็นงานที่ไม่ยากเกินความสามารถที่จะควบคุม เป็นการลงแรงที่คุ้มค่า และไม่สูญเปล่า ทั้งก่อให้เกิดประโยชน์ตามมาด้วย ($\bar{X} = 2.15$)

เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า คะแนนรวมเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 2.63 คะแนน ในขณะที่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.64 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มประชาชนทั่วไป มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าอยู่ในระดับมาก และจริยธรรมดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันเล็กน้อย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่แสดงถึงจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็นความนึกคิดเห็น	ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ t – test	
	ระดับคะแนนจริยธรรม \bar{X} SD.	แปลผล	ระดับคะแนนจริยธรรม \bar{X} SD.	แปลผล		
เหตุผลเชิงจริยธรรม						
1. ไฟฟ้าที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีความรุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหายได้ จึงจำเป็นต้องดับไฟฟ้า โดยไม่ปล่อยให้ดับเองตามธรรมชาติ	2.57	0.76	2.54	0.80	-0.24	0.84
2. การจุดไฟเผาไร่ในหน้าแล้ง อาจทำให้ถูกกลามเข้าไปใหม่ป่าได้ จึงต้องคอยดูแลและควบคุมอย่างใกล้ชิด	2.98	0.14	2.93	0.37	-1.78	0.08
3. เราไม่ควรเผาป่าเพื่อล่าสัตว์ เพราะเป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่าถ้าเกิดไฟป่าขึ้น	2.84	0.51	2.75	0.63	-0.89	0.37
4. เมื่อมีการจุดไฟในป่า ก่อนออกจากป่าต้องดับไฟให้สนิท เพื่อป้องกันมิให้ถูกกลามเป็นไฟป่าได้	2.88	0.44	2.85	0.49	-0.32	0.75
5. การดับไฟป่า เป็นงานที่ไม่ยากจนเกินความสามารถที่จะควบคุม จึงเป็นการลงแรงที่ไม่สูญเปล่า และก่อให้เกิดประโยชน์ด้วย	2.22	0.85	2.15	0.86	-0.53	0.60
6. การทำแนวกันไฟรอบพื้นที่เพาะปลูกทุกครั้งก่อนเผาไร่ ช่วยป้องกันไฟ มิให้ถูกกลามเข้าไปบริเวณข้างเคียงหรือใหม่ป่าได้	2.82	0.53	2.83	0.48	0.19	0.86
7. การบอกกล่าวให้เพื่อนบ้าน ญาติพี่น้อง ได้ทราบถึงความสำคัญ ของป่าไม้ และอันตรายจากไฟป่าเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ	2.80	0.54	2.78	0.59	-0.19	0.85

ตารางที่ 4 (ต่อ)

	ประเด็นความคิดเห็น		ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ			
			ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม		t - test			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	แปลผล	แปลผล	t	Sig.		
8.	แม้ไฟฟ้าเป็นเรื่องที่ทราบกันอยู่แล้ว แต่โครงการอบรมความรู้เรื่องไฟฟ้าก็มีประโยชน์อย่างมาก เพราะปัญหาไฟฟ้าเกิดขึ้นทุกปี		2.06	0.97	ปานกลาง	2.23	0.92	ปานกลาง	1.16	0.25
	ค่าเฉลี่ยของเหตุผลเชิงจริยธรรม		2.65	0.59	มาก	2.63	0.64	มาก	-0.24	0.81
	ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม									
9.	ไฟฟ้าเป็นสาเหตุของการทำลายทรัพย์สินการป่าไม้และสิ่งแวดล้อม		2.86	0.50	มาก	2.87	0.44	มาก	0.12	0.91
10.	ไฟฟ้าที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เกิดจากมนุษย์		2.84	0.47	มาก	2.75	0.54	มาก	-1.08	0.28
11.	ไฟฟ้าส่วนหนึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ที่ส่งผลเสียหายต่อทรัพย์สินการป่าไม้		2.55	0.68	มาก	2.43	0.76	มาก	-1.03	0.31
12.	ไฟฟ้าแม้สามารถดับได้เองโดยธรรมชาติ แต่ก็มีควมจำเป็นจะต้องดับไฟฟ้า		2.55	0.74	มาก	2.52	0.70	มาก	-0.27	0.79
13.	เมื่อพบเห็นไฟฟ้าเกิดขึ้น ควรแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบทันทีเพื่อจะได้เข้าไปดำเนินการดับไฟได้ทันเหตุการณ์		2.90	0.42	มาก	2.74	0.63	มาก	-1.69	0.09
14.	ไฟฟ้ามีผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยใกล้กับป่าและที่อยู่ห่างออกไป		2.49	0.74	มาก	2.37	0.81	มาก	-0.94	0.35
15.	ไฟฟ้าสามารถทำลายสัตว์ป่าได้ เพราะสัตว์ป่าอาจหนีไม่ทัน		2.53	0.71	มาก	2.45	0.80	มาก	-0.69	0.49

ตารางที่ 4 (ต่อ)

	ประเด็นความคิดเห็น	ผู้นำชุมชน				ประชาชนทั่วไป				การทดสอบ t - test	
		ระดับคะแนนจริยธรรม		แปลผล		ระดับคะแนนจริยธรรม		แปลผล			
		\bar{X}	SD.	มาก	แปลผล	\bar{X}	SD.	มาก	แปลผล		t
16.	แม่ไฟฟ้าได้เกิดขึ้นแล้วก็ตาม ก็ต้องมีการควบคุม เพื่อไม่ให้ลูกหลานทำความเสียหายเพิ่มมากขึ้น	2.90	0.37	มาก	มาก	2.79	0.57	มาก	มาก	-1.33	0.19
17.	การเผาป่าเพื่อไล่หรือไล่สัตว์ที่ทำกันมานาน แม่ทำให้ไล่สัตว์ป่าง่ายขึ้น แต่ก็ก่อผลเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมาก	2.65	0.72	มาก	มาก	2.59	0.77	มาก	มาก	-0.58	0.57
18.	การเผาป่าเป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่ากับการเสียสภาพป่าไม้ แม่ทำให้สะดวกต่อการเดินป่าและหาอาหาร เช่น ผัก เห็ด เป็นต้น	2.51	0.87	มาก	มาก	2.54	0.80	มาก	มาก	0.22	0.83
19.	ในการเตรียมพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ก่อนเผาไร่ทุกครั้งควรทำแนวกันไฟ เพื่อมิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ข้างเคียงจนเป็นไฟป่าได้	2.90	0.42	มาก	มาก	2.73	0.63	มาก	มาก	-1.78	0.08
20.	เราไม่ควรบริโภคหรือเลี้ยงสัตว์ป่า เพราะเป็นการสนับสนุนการค้าสัตว์ป่าทางอ้อม ซึ่งเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และนำไปสู่ปัญหาการเกิดไฟป่าได้	2.63	0.67	มาก	มาก	2.64	0.67	มาก	มาก	0.07	0.94
ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม		2.69	0.61	มาก	มาก	2.62	0.68	มาก	มาก	-1.60	0.11
ค่าเฉลี่ยรวม		2.67	0.60	มาก	มาก	2.62	0.66	มาก	มาก	-1.13	0.26

2.2 ทักษะคติ คุณธรรม และค่านิยมของกลุ่มประชาชนทั่วไป

พบว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่มีทัศนคติว่า ไฟป่าเป็นสาเหตุของการทำลายทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 2.87$) จึงมีความจำเป็นต้องควบคุมไฟป่า มิให้ลุกลามทำความเสียหายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.79$) อีกทั้งมีทัศนคติว่าไฟป่าที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากฝีมือมนุษย์ ($\bar{X} = 2.75$) และเมื่อพบเห็นว่ามีไฟป่าเกิดขึ้น ก็ควรแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทันที เพื่อจะได้เร่งรีบดำเนินการดับไฟได้ทันเหตุการณ์ต่อไป ($\bar{X} = 2.74$) ส่วนการจัดเตรียมพื้นที่เพื่อการเกษตร ก็ควรทำแนวกันไฟไว้ก่อนเผาไรทุกครั้ง เพื่อช่วยป้องกันมิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ข้างเคียง จนกลายเป็นไฟป่าได้ ($\bar{X} = 2.73$) อีกทั้งควรลด ละ เลิกค่านิยมแบบเก่า ๆ โดยยุติการบริโภค หรือเลี้ยงสัตว์ป่า เพราะเป็นการสนับสนุนให้มีการล่าสัตว์ป่าทางอ้อม ซึ่งเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และอาจนำไปสู่ปัญหาการเกิดไฟป่าได้ ($\bar{X} = 2.64$) ทั้งยังเห็นว่า ค่านิยมในการเผาป่าเพื่อไล่หรือล่าสัตว์ป่าที่ทำกันมานาน แม้จะช่วยให้ล่าสัตว์ป่าง่ายขึ้น แต่กลับส่งผลเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 2.59$) ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่า การเผาป่าเป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่ากับการเสียสภาพป่าไม้ แม้จะได้รับความสะดวกต่อการเดินป่าและหาอาหารบ้างก็ตาม ($\bar{X} = 2.54$) และแม้ว่าไฟป่าสามารถดับได้เองโดยธรรมชาติก็ตาม แต่ก็มีความจำเป็นต้องดับไฟป่า ($\bar{X} = 2.55$) เนื่องจากไฟป่าทำลายสัตว์ป่าได้ เพราะสัตว์ป่าอาจหาทางหนีรอดไปไม่ได้ ($\bar{X} = 2.45$) และแม้ว่าไฟป่าส่วนหนึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ แต่ก็ส่งผลเสียหายต่อทรัพยากรป่าไม้ด้วยเช่นกัน ($\bar{X} = 2.43$) อีกทั้งไฟป่ายังมีผลกระทบ ทั้งต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงป่าไม้ และผู้ที่อยู่ห่างไกลออกไปด้วย ($\bar{X} = 2.37$)

เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า คะแนนรวมเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 2.62 คะแนน อยู่ในระดับมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.68 กล่าวได้ว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่ มีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมในการควบคุมไฟป่าอยู่ในระดับมาก และส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันเล็กน้อย

เมื่อพิจารณาถึงจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า ทั้งในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และในด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมโดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.66 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่มีจริยธรรมในการควบคุมไฟป่าในระดับมาก และส่วนใหญ่มีจริยธรรมในด้านนี้ที่แตกต่างกันเล็กน้อย

3) จริยธรรมในการควบคุมไฟป่าระหว่างผู้นำชุมชน กับประชาชนทั่วไป

การศึกษาเปรียบเทียบจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า ระหว่างกลุ่มผู้นำชุมชน กับกลุ่มประชาชนทั่วไป จำแนกเป็นรายด้าน ได้ผลการศึกษาดังนี้ (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4)

3.1 เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้นำชุมชน กับประชาชนทั่วไป

สำหรับการเปรียบเทียบด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม โดยการทดสอบทางสถิติ พบว่า

ทั้งกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป มีความคิดเห็นต่อทุกประเด็นเหตุผลเชิงจริยธรรม ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันทุกประเด็น อย่างไรก็ดี เมื่อจำแนกพิจารณาทีละประเด็น พบว่า ประเด็นที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีคะแนนเฉลี่ยที่สะท้อนถึงการมีเหตุผลเชิงจริยธรรม สูงกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่าประกอบด้วยประเด็นเหตุผลต่อไปนี้ คือ ไฟป่าที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีความรุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหาย จึงจำเป็นต้องดับไฟป่าโดยไม่ปล่อยให้ดับเองตามธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.57$ และ 2.54) ประเด็นต่อมาคือ การจุดไฟเผาไรในหน้าแล้ง อาจทำให้ลูกกลามไหม้ป่าได้ จึงต้องคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 2.98$ และ 2.93) ไม่ควรเผาป่าเพื่อล่าสัตว์ เพราะเป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่าถ้าหากเกิดไฟป่าขึ้น ($\bar{X} = 2.84$ และ 2.75) เมื่อมีการจุดไฟในป่า ก่อนออกจากป่าต้องดับไฟให้สนิท เพื่อป้องกันมิให้ลูกกลามเป็นไฟป่าได้ ($\bar{X} = 2.88$ และ 2.86) การดับไฟป่าเป็นงานที่ไม่ยากจนเกินความสามารถที่จะควบคุม จึงเป็นการลงแรงที่ไม่สูญเปล่า และก่อให้เกิดประโยชน์ด้วย ($\bar{X} = 2.22$ และ 2.15) การบอกกล่าวให้เพื่อนบ้าน ญาติพี่น้อง ได้ทราบถึงความสำคัญของป่าไม้ และอันตรายจากไฟป่าเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ ($\bar{X} = 2.80$ และ 2.78)

ประเด็นเหตุผลที่กลุ่มผู้นำชุมชน มีคะแนนเฉลี่ยที่แสดงถึง เหตุผลเชิงจริยธรรมที่น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป คือประเด็นที่ว่า การทำแนวกันไฟ รอบพื้นที่เพาะปลูกทุกครั้งก่อนเผาไร ช่วยป้องกันมิให้ไฟลูกกลามไปสู่บริเวณข้างเคียงหรือไหม้ป่าได้ ($\bar{X} = 2.82$ และ 2.83) และประเด็นที่ว่า แม้ไฟป่าจะเป็นเรื่องที่ทราบกันอยู่แล้ว แต่โครงการอบรมความรู้เรื่องไฟป่าก็มีประโยชน์อย่างมาก เพราะปัญหาไฟป่าเกิดขึ้นทุกปี ($\bar{X} = 2.06$ และ 2.23)

หากพิจารณาโดยรวมทุกประเด็น พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ยที่แสดงถึงเหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับมากทั้งคู่ แต่คะแนนรวมเฉลี่ยของกลุ่มผู้นำชุมชนมากกว่าคะแนนของกลุ่มประชาชนทั่วไปเล็กน้อย ($\bar{X} = 2.65$ และ 2.63) ย่อมแสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า สูงกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย ของทั้ง 2 กลุ่ม ก็มีค่าเท่ากับ 0.59 และ 0.64 ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนต่างก็มีเหตุผลเชิงจริยธรรมที่ไม่ต่างกันมากนัก ขณะที่ภายในกลุ่มประชาชนทั่วไปมีเหตุผลที่แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย และผลการทดสอบทางสถิติโดยรวม สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในการควบคุมไฟป่าที่เหมือนกัน หรือสอดคล้องกัน โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ทักษะคติ คุณธรรม และค่านิยม ของผู้นำชุมชน กับประชาชนทั่วไป

ทำนองเดียวกัน การเปรียบเทียบด้านทักษะคติ คุณธรรม และค่านิยม โดยการทดสอบทางสถิติพบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป มีทักษะคติ คุณธรรม และค่านิยมในการควบคุมไฟป่าที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่า ทั้ง 2 กลุ่มต่างมีทักษะคติ คุณธรรม และค่านิยม ที่คล้ายคลึงหรือสอดคล้องกันทุกประเด็น

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ประเด็นที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีคะแนนเฉลี่ยที่สะท้อนถึงการมีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ที่สูงกว่าหรือดีกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ประกอบด้วย ประเด็นแรกคือ ทัศนคติที่ว่าไฟป่าที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ล้วนเกิดจากฝีมือมนุษย์ ($\bar{X} = 2.84$ และ 2.75) ประเด็นต่อมาคือ ไฟป่าส่วนหนึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ที่ส่งผลเสียหายต่อทรัพยากรป่าไม้ ($\bar{X} = 2.55$ และ 2.43) ไฟป่าแม้สามารถดับได้เองโดยธรรมชาติ แต่ก็มีความจำเป็นจะต้องดับไฟป่า ($\bar{X} = 2.55$ และ 2.52) เมื่อพบเห็นไฟป่าเกิดขึ้นควรแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทันที เพื่อจะได้เข้าไปดำเนินการดับไฟได้ทันเหตุการณ์ ($\bar{X} = 2.90$ และ 2.74) ไฟป่ามีผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยใกล้กับป่าและที่อยู่ห่างออกไป ($\bar{X} = 2.49$ และ 2.37) ไฟป่าสามารถทำลายสัตว์ป่าได้ เพราะสัตว์ป่าอาจหนีไปไม่ได้ ($\bar{X} = 2.53$ และ 2.45) ถึงแม้ว่าไฟป่าได้เกิดขึ้นแล้วก็ตาม ก็ต้องมีการควบคุม เพื่อมิให้ลุกลามทำความเสียหายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.90$ และ 2.79) อีกทั้งการเผาป่าเพื่อไล่หรือล่าสัตว์ที่ทำกันมานาน แม้ทำให้ล่าสัตว์ป่าง่ายขึ้น แต่ก็ก่อผลเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 2.65$ และ 2.59) และในการเตรียมพื้นที่เพื่อทำการเกษตรนั้น ก่อนเผาไร่ทุกครั้ง เกษตรกรควรทำแนวกันไฟ เพื่อมิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ข้างเคียงจนเป็นไฟป่าได้ ($\bar{X} = 2.90$ และ 2.73)

ประเด็นที่กลุ่มผู้นำชุมชน มีคะแนนเฉลี่ยที่สะท้อนให้เห็นว่ามีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ที่ต่ำกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ได้แก่ ประเด็นที่ว่าไฟป่าเป็นสาเหตุของการทำลายทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 2.86$ และ 2.87) ประเด็นต่อมาได้แก่ การเผาป่าเป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่ากับการเสียสภาพป่าไม้ แม้ทำให้สะดวกต่อการเดินป่าและหาอาหาร เช่น ผัก เห็ด เป็นต้น ($\bar{X} = 2.51$ และ 2.54) และเราก็ไม่ควรบริโภคหรือเลี้ยงสัตว์ป่า เพราะเป็นการสนับสนุนการล่าสัตว์ป่าทางอ้อม อีกทั้งเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย และนำไปสู่ปัญหาการเกิดไฟป่าได้ ($\bar{X} = 2.63$ และ 2.64)

เมื่อพิจารณาทุกประเด็น พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ยที่แสดงถึงทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมในการควบคุมไฟป่าของทั้ง 2 กลุ่ม ต่างอยู่ในระดับมาก แต่คะแนนรวมเฉลี่ยของกลุ่มผู้นำชุมชนมีค่ามากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 2.69$ และ 2.62) แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมในการควบคุมไฟป่า สูงกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ขณะที่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 0.61 และ 0.68 แสดงว่า ในกลุ่มผู้นำชุมชนต่างมีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมต่อเรื่องนี้ใกล้เคียงกัน แต่ในกลุ่มประชาชนทั่วไป กลับมีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมที่แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย แต่เมื่อทดสอบทางสถิติโดยรวมแล้วสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ในการควบคุมไฟป่าที่เหมือนกันหรือสอดคล้องกัน โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ หากพิจารณาโดยภาพรวมจะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยรวมมีค่าอยู่ในระดับมากทั้ง 2 กลุ่ม และมีค่าเท่ากับ 2.67 และ 2.62 ตามลำดับ ย่อมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีจริยธรรมในการ

ควบคุมไฟฟ้า สูงกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปเล็กน้อย ส่วนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย ของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.60 และ 0.66 ตามลำดับ แสดงว่าภายในกลุ่มผู้นำชุมชน มีจริยธรรมที่ต่างกันไม่มากนัก แต่ในกลุ่มของประชาชนทั่วไปกลับมีความแตกต่างที่มากกว่า และผลของการทดสอบทางสถิติ ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม ต่างมีจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้าที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.3 ความรู้เรื่องไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาความรู้เรื่องไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ครอบคลุมถึงความรู้ด้านความหมาย สาเหตุการเกิด ปัญหาหรือผลกระทบ และแนวทางในการควบคุมไฟฟ้า

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้เรื่องไฟฟ้า จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการศึกษาดังนี้

1) ความรู้เรื่องไฟฟ้าของผู้นำชุมชน

ในกลุ่มผู้นำชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ปานกลาง โดยจำแนกความรู้ของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ความรู้ด้านความหมายและเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับไฟฟ้าที่อยู่ในระดับมาก พบว่า ผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่มีความรู้ที่ ไฟฟ้า คือ ไฟที่เกิดขึ้นจากสาเหตุใดก็ตาม แล้วลูกกลมอย่างอิสระหรือไม่มีการควบคุม ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งในป่าธรรมชาติหรือสวนป่าก็ได้ ($\bar{X} = 0.96$) และไฟฟ้าส่วนใหญ่ก็มักเกิดในหน้าแล้ง ($\bar{X} = 0.96$) ส่วนประเด็นที่ส่วนใหญ่มีความรู้เพียงปานกลางก็คือ รู้ว่าไฟป่ามักเกิดขึ้นในป่าทั่วไปมากกว่าในป่าดงดิบ ($\bar{X} = 0.76$)

ส่วนความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดไฟฟ้า ที่อยู่ในระดับมาก พบว่ากลุ่มผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่มีความรู้ที่ การเผาป่าในเขตป่าสงวนฯ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ($\bar{X} = 0.98$) อีกทั้งการจุดไฟเผาไร่ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.94$) ส่วนความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ถึงสาเหตุการเกิด ไฟฟ้าในประเทศว่า ล้วนเกิดจากการกระทำของมนุษย์ ($\bar{X} = 0.76$)

ในด้านสาระความรู้เกี่ยวกับปัญหา หรือผลกระทบจากไฟฟ้า ที่อยู่ในระดับมาก พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ที่ การเกิดไฟป่าส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศของโลกเปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 1.00$) อีกทั้งไฟป่ายังเป็นปัญหาสำคัญ ที่ต้องหาทางแก้ไขอย่างรีบด่วนที่สุด ($\bar{X} = 0.96$) และไฟป่าเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันมิให้เกิดขึ้นได้ ($\bar{X} = 0.88$) นอกจากนี้มีความรู้ที่ ไฟป่ายังเป็นสาเหตุทำให้สิ่งแวดล้อมของประเทศ ต้องสูญเสียไปเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 0.90$) ซึ่งสังเกตได้จากพื้นที่ที่เกิดไฟป่าเป็นประจำ นั้น น้ำในลำธารจะเป็นตะกอนและตื้นเขิน อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดน้ำท่วม ($\bar{X} = 0.84$) ส่วนความรู้ในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่รู้ว่า ไฟป่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อสัตว์ป่า เพราะบางครั้งสัตว์ป่าไม่อาจหนีรอดไปได้ ($\bar{X} = 0.82$) และยังทำลายวัชพืช ดินไม้เล็ก ๆ และต้นไม้ใหญ่ ($\bar{X} = 0.74$) อีก

ทั้งปัญหาไฟฟ้าที่เกิดขึ้นทั่วประเทศในปัจจุบัน มีความรุนแรงและสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 0.76$) ด้วยเหตุนี้ไฟฟ้าจึงมีผลให้ดินเสื่อมความอุดมสมบูรณ์ ทำให้สูญเสียความชื้น และมีได้ก่อประโยชน์ในแง่การประหยัดแรงงาน แห้วถางพื้นที่เพาะปลูกแต่อย่างใด ($\bar{X} = 0.53$) นอกจากนี้การเกิดไฟฟ้าแต่ละครั้ง ยังส่งผลให้สูญเสียพื้นที่ป่าไม้ ทั้งส่งผลกระทบต่อการงอกของต้นไม้ เพราะเมล็ดถูกเผา ทำให้ต้องสูญเสียไม้ที่มีค่าไปอย่างมากมาย และยังทำให้ต้นไม้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเลี้ยงสัตว์ถูกเผาไปด้วย ($\bar{X} = 0.51$)

ส่วนความรู้ด้านการหาแนวทางควบคุมและป้องกันไฟฟ้า พบว่าประเด็นที่อยู่ในระดับมาก คือ ส่วนใหญ่มีความรู้ว่าการป้องกันการเกิดไฟฟ้าที่ได้ผลมากที่สุด ได้แก่ การร่วมมือกันของประชาชนในพื้นที่ กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ ($\bar{X} = 0.92$) และมีความรู้ถึงประโยชน์ของการทำแนวกันไฟ ว่าช่วยป้องกันมิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่อื่น ที่อยู่หลังแนวกันไฟได้ ($\bar{X} = 0.94$) ส่วนประเด็นที่ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่รู้ว่าการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมไฟฟ้า เป็นหน้าที่ของทุก ๆ ฝ่าย ($\bar{X} = 0.86$) และการป้องกัน ไฟฟ้าที่ได้ผลมากที่สุดอีกวิธีหนึ่ง ก็คือ การชิงเผาเชื้อเพลิงที่มีโอกาสทำให้เกิดไฟฟ้าได้ ซึ่งจะช่วยลดความรุนแรงของไฟป่าลงได้มาก ($\bar{X} = 0.63$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความรู้เรื่องไฟฟ้า ของกลุ่มผู้นำชุมชน พบว่าเท่ากับ 0.818 จึงกล่าวได้ว่า ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้มาก เกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า และต่างก็มีความรู้ในแต่ละประเด็นที่คล้ายคลึงกันหรือไม่แตกต่างกัน ซึ่งสังเกตได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.348

2) ความรู้เรื่องไฟฟ้าของกลุ่มประชาชนทั่วไป

สำหรับความรู้เรื่องไฟฟ้าของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้มาก รองลงมาคือปานกลาง สามารถจำแนกความรู้ดังกล่าวได้ดังนี้

ความรู้ด้านความหมายและความรู้ทั่วไปเรื่องไฟฟ้า พบว่า กลุ่มประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ที่ ไฟฟ้า คือ ไฟที่เกิดจากสาเหตุใดก็ตามที่ลุกลามอย่างอิสระ ซึ่งอาจเกิดขึ้นทั้งในป่าธรรมชาติ หรือสวนป่าก็ได้ ($\bar{X} = 0.98$) และส่วนใหญ่มักเกิด ในหน้าแล้ง ($\bar{X} = 0.95$) ขณะที่ประเด็นที่ส่วนใหญ่มีความรู้เพียงปานกลางได้แก่ความรู้ที่ว่า ไฟป่ามักเกิดขึ้นในป่าทั่วไปมากกว่าในป่าดงดิบ ($\bar{X} = 0.73$)

ส่วนความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดไฟฟ้าที่อยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่มีความรู้ว่าการเผาป่าในเขตป่าสงวนฯ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ($\bar{X} = 0.96$) และการจุดไฟเผาไร่ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งทำให้เกิดไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.95$) ส่วนความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลางนั้น ส่วนใหญ่รู้ว่าสาเหตุสำคัญของการเกิดไฟฟ้าในประเทศ ส่วนใหญ่เกิดจากฝีมือมนุษย์ทั้งสิ้น ($\bar{X} = 0.73$)

ความรู้เกี่ยวกับปัญหาหรือผลกระทบที่เกิดจากไฟฟ้า พบว่า กลุ่มประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับมาก คือ มีความรู้ว่าการเกิดไฟฟ้า ส่งผลให้ภูมิอากาศของโลกเปลี่ยนแปลงไป

($\bar{X} = 0.93$) รองลงมาคือ มีความรู้ว่า ไฟป่าเป็นปัญหาสำคัญ ที่จกต้องหาทางแก้ไขอย่างรีบด่วนที่สุด ($\bar{X} = 0.92$) และยังเห็นว่า ไฟป่าเป็นสิ่งที่ป้องกันมิให้เกิดขึ้นได้ ($\bar{X} = 0.86$) นอกจากนี้ ยังมีความรู้ว่า ไฟป่านั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้สิ่งแวดล้อมของประเทศสูญเสียไปอย่างมาก ($\bar{X} = 0.88$) นอกจากนี้ยังมีความรู้ด้านการสังเกตพื้นที่ซึ่งเกิดไฟป่าอยู่เป็นประจำว่า น้ำในลำธารมักเป็นตะกอนและดินเงิน จนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดน้ำท่วม ($\bar{X} = 0.81$) ส่วนความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่รู้ว่า ไฟป่าเป็นอันตรายอย่างมากต่อสัตว์ป่า เพราะบางครั้งสัตว์ป่าไม่อาจหนีรอดไปได้ ($\bar{X} = 0.75$) นอกจากนี้ไฟป่ายังทำลายทั้งพืช ดินไม้เล็ก ๆ และดินไม้ใหญ่ ($\bar{X} = 0.69$) และปัจจุบันปัญหาไฟป่าที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ นับว่ามีความรุนแรง สร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 0.67$) ดังนั้น ไฟป่าจึงมีผลให้ดินเสื่อมความอุดมสมบูรณ์ สูญเสียความชื้น และไม่ก่อประโยชน์ในแง่ช่วยให้ประหยัดแรงงานแล้ววางพื้นที่เพาะปลูกแต่อย่างใด ($\bar{X} = 0.64$) นอกจากนี้ยังมีความรู้ถือว่า การเกิดไฟป่าแต่ละครั้งนั้น ส่งผลให้ประเทศต้องสูญเสียพื้นที่ป่าไม้เป็นจำนวนมาก และไฟป่ายังมีผลกระทบต่อการงอกของต้นไม้ เพราะเมล็ดถูกเผา ทำให้ต้องสูญเสียไม้ที่มีค่าอย่างมากมาย อีกทั้งไฟป่ายังเผาผลาญต้นหญ้าที่เป็นประโยชน์ต่อการเลี้ยงสัตว์ด้วย ($\bar{X} = 0.56$)

นอกจากนี้ ในส่วนของความรู้เกี่ยวกับการหาแนวทางควบคุม และป้องกันไฟป่า ที่อยู่ในระดับมาก พบว่าส่วนใหญ่มีความรู้ว่า การป้องกันการเกิดไฟป่าที่ได้ผลมากที่สุดได้แก่ การร่วมมือกันระหว่างประชาชนในพื้นที่ กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ ($\bar{X} = 0.95$) รองลงมา มีความรู้ว่าการทำแนวกันไฟมีประโยชน์ที่ช่วยป้องกัน มิให้ไฟลุกลามสู่พื้นที่ซึ่งอยู่หลังแนวกันไฟได้ ($\bar{X} = 0.94$) ส่วนความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่รู้ว่า การเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมไฟป่า มิได้เป็นหน้าที่ของกรมป่าไม้แต่เพียงหน่วยงานเดียว แต่เป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายร่วมกัน ($\bar{X} = 0.73$) นอกจากนี้ยังมีความรู้ถึงวิธีป้องกันไฟป่าที่ได้ผลมากที่สุดอีกวิธีหนึ่ง ก็คือ การชิงเผาเชื้อเพลิงที่มีโอกาสทำให้เกิดไฟป่าได้ เช่น หญ้าแห้ง ใบไม้ กิ่งไม้ ซึ่งช่วยลดความรุนแรงของไฟป่าลงได้มาก ($\bar{X} = 0.75$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความรู้เรื่องไฟป่า ของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปมีความรู้เรื่องไฟป่าอยู่ในระดับมาก และต่างก็มีความรู้ในแต่ละประเด็นที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

3) ความรู้เรื่องไฟป่าของผู้นำชุมชน กับประชาชนทั่วไป

สำหรับความรู้เรื่องไฟป่าของกลุ่มผู้นำชุมชน และกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า ความรู้ด้านความหมายและเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับไฟป่าว่า ไฟป่า คือ ไฟที่เกิดขึ้นจากสาเหตุใดก็ตาม แล้วลุกลามอย่างอิสระ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งในป่าธรรมชาติหรือสวนป่าก็ได้ กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 0.96$ และ 0.98) แต่ประเด็นความรู้ที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปคือ ไฟป่าก็มักเกิดในหน้าแล้งเป็นส่วนมาก ($\bar{X} = 0.96$ และ 0.95) และไฟป่ามักเกิดขึ้น

ในป่าทั่วไปมากกว่าในป่าดงดิบ ($\bar{X} = 0.76$ และ 0.73)

สำหรับประเด็นความรู้เกี่ยวกับสาเหตุการเกิดไฟป่า ที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ได้แก่ การเผาป่าในเขตป่าสงวนฯ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ($\bar{X} = 0.98$ และ 0.96) และสาเหตุของการเกิดไฟป่าในประเทศ เกิดจากการกระทำของมนุษย์ทั้งสิ้น ($\bar{X} = 0.76$ และ 0.7) ส่วนประเด็นที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้ น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป คือ การจุดไฟเผาไร่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดไฟป่า ($\bar{X} = 0.94$ และ 0.95)

ส่วนสาระความรู้เกี่ยวกับปัญหา หรือผลกระทบจาก ไฟป่า ที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป คือความรู้ที่ว่า การเกิด ไฟป่าส่งผลให้สภาพภูมิอากาศของโลกเปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 1.00$ และ 0.93) รองลงมาคือ ไฟป่าเป็นปัญหาสำคัญ ที่จกต้องหาทางแก้ไขอย่างรีบด่วนที่สุด ($\bar{X} = 0.96$ และ 0.92) ไฟป่าเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันมิให้เกิดขึ้นได้ ($\bar{X} = 0.88$ และ 0.86) ไฟป่ายังเป็นสาเหตุที่ทำให้สิ่งแวดล้อมของประเทศ ต้องสูญเสียไปเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 0.90$ และ 0.88) ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ที่เกิดไฟป่าเป็นประจำ สังเกตได้ว่าน้ำในลำธารจะเป็นตะกอนและดินเขิน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดน้ำท่วม ($\bar{X} = 0.84$ และ 0.81) ไฟป่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อสัตว์ป่า เพราะบางครั้งสัตว์ป่าไม่อาจหนีเอาตัวรอดไปได้ ($\bar{X} = 0.82$ และ 0.75) ไฟป่าทำลายทั้งวัชพืช ต้นไม้เล็ก ๆ และต้นไม้ใหญ่ ($\bar{X} = 0.74$ และ 0.69) ปัญหาไฟป่าที่เกิดขึ้นทั่วประเทศในปัจจุบัน มีความรุนแรง และมีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 0.76$ และ 0.67) ส่วนประเด็นที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้ น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป คือ การเกิดไฟป่าจึงมีผลให้ดินเสื่อมความอุดมสมบูรณ์ สูญเสียความชื้น รวมทั้งมิได้ก่อประโยชน์ในแง่การประหยัดแรงงานแผ้วถางพื้นที่เพาะปลูกแต่อย่างใด ($\bar{X} = 0.53$ และ 0.64) และไฟป่าที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง ส่งผลให้สูญเสียพื้นที่ป่า ไม้ และมีผลกระทบต่อการออกของต้นไม้ เนื่องจากเมล็ดถูกเผา ย่อมทำให้เราสูญเสียไม้ที่มีค่าอย่างมากมาย อีกทั้งยังทำให้ดินหญ้าที่มีประโยชน์ในการเลี้ยงสัตว์ถูกเผาไปด้วย ($\bar{X} = 0.51$ และ 0.56)

ส่วนความรู้ด้านการหาแนวทางควบคุมและป้องกันไฟป่า ประเด็นที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์การทำแนวกันไฟ ที่ช่วยป้องกันมิให้ไฟลุกลามเข้าสู่พื้นที่อื่นซึ่งอยู่หลังแนวกันไฟ ($\bar{X} = 0.94$ และ 0.94) และความรู้เรื่องการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมไฟป่า เป็นหน้าที่ของทุกฝ่าย มิได้เป็นหน้าที่ของกรมป่าไม้แต่เพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้น ($\bar{X} = 0.86$ และ 0.73) ส่วนประเด็นที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้ น้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดไฟป่าที่ได้ผลมากที่สุดนั้น ก็คือการร่วมมือกันของประชาชนในพื้นที่กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ ($\bar{X} = 0.92$ และ 0.95) และวิธีการป้องกันไฟป่าที่ได้ผลมากที่สุดอีกวิธีหนึ่งก็คือ การชิงเผาเชื้อเพลิงที่มีโอกาสทำให้เกิดไฟป่าได้ เป็นต้นว่า หญ้าแห้ง ใบไม้ กิ่งไม้ ซึ่งจะช่วยลดความรุนแรงของไฟป่าลงได้ ($\bar{X} = 0.63$ และ 0.74)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้เรื่องไฟฟ้า จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

	ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ t - test
	ระดับคะแนนจริยธรรม \bar{X}	SD.	ระดับคะแนนจริยธรรม \bar{X}	SD.	
ประเด็นความรู้เรื่องไฟฟ้า					
1. ไฟฟ้า หมายถึง ไฟที่เกิดขึ้นจากสาเหตุใดก็ตามแล้วกลาย อย่างไม่อย่าง อิสระโดยไม่มีกรควบคุม อาจเกิดขึ้นทั้งในป่าธรรมชาติ หรือ สวนป่าก็ได้	0.96	0.20	0.98	0.15	0.68
2. ปัจจุบัน ไฟฟ้าเป็นสาเหตุทำให้สิ่งแวดล้อมของประเทศ สูญเสีย ไปอย่างมาก	0.90	0.31	0.88	0.32	-0.33
3. ไฟฟ้าส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในหน้าแล้ง	0.96	0.20	0.95	0.23	-0.41
4. ไฟฟ้าส่วนมากเกิดขึ้นในป่าทั่วไปมากกว่าในป่าดงดิบ	0.76	0.43	0.73	0.44	-0.35
5. สาเหตุสำคัญของการเกิดไฟฟ้าในประเทศไทยส่วนเกิดจากคนทั้งสิ้น	0.76	0.43	0.73	0.45	-0.40
6. การจุดไฟเผาไร่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดไฟฟ้า	0.94	0.24	0.95	0.22	0.28
7. ไฟฟ้ามีผลให้ดินเสื่อมความอุดมสมบูรณ์ สูญเสียความชื้น และ ไม่ก่อประโยชน์ด้านประหยัลดแรงงานคน ในการแผ้วถางพื้นที่ เพาะปลูก	0.53	0.50	0.64	0.48	1.45
8. การเกิดไฟฟ้าแต่ละครั้ง ทำให้เสียพื้นที่ป่าไม้ ซึ่งมีผลต่อการออก ของต้นไม้ เพราะเมล็ดถูกเผา จึงทำให้สูญเสียไม้ที่มีค่า และทำ ให้หญ้าที่มียาระโยชน์ในการเลี้ยงสัตว์ถูกเผาด้วย	0.51	0.51	0.56	0.50	0.66

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็นความรู้เรื่อง ไฟฟ้า	ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ t - test	
	ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
9. ไฟฟ้า ทำลายทั้งทรัพย์สิน ต้นไม้เล็ก ๆ และต้นไม้ใหญ่	0.74	0.45	0.69	0.46	-0.60	0.55
10. พื้นที่ที่เกิดไฟฟ้าเป็นประจำ ทำให้หน้าในถ้ำธารเป็นตะกอน และ ดินจีน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดน้ำท่วม	0.84	0.37	0.81	0.39	-0.44	0.66
11. ไฟฟ้าเป็นอันตรายต่อสัตว์ป่า เพราะสัตว์ป่าไม่อาจหนีรอดไปได้	0.82	0.39	0.75	0.44	-1.04	0.30
12. การเผ่าระวังป้องกันและควบคุมไฟฟ้า มิได้เป็นหน้าที่ของกรม ป่าไม้แต่เพียงหน่วยงานเท่านั้น	0.86	0.35	0.73	0.45	-1.92	0.06
13. การป้องกันการผลิตไฟฟ้าที่ได้ผลมากที่สุด คือ การร่วมมือกัน ของประชาชนในพื้นที่กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ	0.92	0.28	0.95	0.23	0.71	0.48
14. การป้องกันไฟฟ้าที่ได้ผลมากที่สุด คือ การชิงเผาเชื้อเพลิงที่มี โอกาสทำให้เกิดไฟฟ้าได้ เช่น กิ่งไม้ ใบไม้ หญ้า เป็นต้น จะ ช่วยลดความรุนแรงของไฟฟ้าได้	0.63	0.49	0.74	0.44	1.59	0.11
15. การทำแนวกันไฟ มีประโยชน์ในการป้องกันมิให้ไฟลุกลามเข้า ไปในพื้นที่อื่น ที่อยู่หลังแนวกันไฟ	0.94	0.24	0.94	0.24	-0.05	0.96
16. ในสภาพปัจจุบันปัญหาไฟฟ้าที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ มีความรุนแรง และมีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก	0.76	0.43	0.67	0.47	-1.15	0.25

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็นความรู้เรื่องไฟฟ้า	ผู้นำชุมชน				ประชาชนทั่วไป				การทดสอบ t - test
	ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม		
	\bar{X}	SD.	แปลผล	\bar{X}	SD.	แปลผล	t	Sig.	
17. ปัญหาไฟฟ้าเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้	0.88	0.43	มาก	0.86	0.35	มาก	-0.30	0.77	
18. ไฟฟ้าทำให้สภาพภูมิอากาศของโลกเปลี่ยนแปลงไป	1.00	0.33	มาก	0.93	0.25	มาก	-1.87	0.06	
19. การเผาป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีความผิดตามกฎหมาย	0.98	0.00	มาก	0.96	0.19	มาก	-0.54	0.59	
20. ปัญหาไฟฟ้าเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขอย่างรีบด่วน	0.96	0.14	มาก	0.92	0.27	มาก	-0.94	0.35	
ค่าเฉลี่ยรวม	0.82	0.35	มาก	0.83	0.33	มาก	-0.66	0.51	

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

	ผู้นำชุมชน				ประชาชนทั่วไป				การทดสอบ t-test
	ประเภทแหล่งข้อมูลข่าวสาร		ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม		
	\bar{X}	SD.	แปลผล	\bar{X}	SD.	แปลผล	t	Sig.	
1. วิทย์	0.86	0.35	มาก	0.79	0.41	มาก	-1.07	0.29	
2. โทรทัศน์	0.94	0.24	มาก	0.88	0.32	มาก	-1.43	0.24	
3. หนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร	0.82	0.39	มาก	0.65	0.48	ปานกลาง	-2.31	0.02	
4. เอกสาร/แผ่นพับ/สิ่งพิมพ์	0.69	0.47	ปานกลาง	0.47	0.50	น้อย	-2.84	0.01	
5. ไปสเตอร์/ป้ายประชาสัมพันธ์	0.88	0.33	มาก	0.87	0.34	มาก	-0.15	0.88	
6. หอกระจายข่าว	0.69	0.47	ปานกลาง	0.54	0.50	ปานกลาง	-2.03	0.04	
7. ผู้นำในชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน อบต.ฯ)	0.90	0.31	มาก	0.78	0.42	มาก	-1.96	0.05	
8. เจ้าหน้าที่ของรัฐ	0.82	0.39	มาก	0.70	0.46	ปานกลาง	-1.67	0.10	
9. เพื่อนบ้าน/ญาติพี่น้อง	0.78	0.42	มาก	0.55	0.50	ปานกลาง	-3.02	0.00	
10. จากการจัดร่วมอบรม/สัมมนา	0.53	0.50	ปานกลาง	0.43	0.50	ปานกลาง	-1.34	0.18	
ค่าเฉลี่ยรวม	0.79	0.39	มาก	0.67	0.44	ปานกลาง	-3.58	0.00	

หากพิจารณาโดยรวมพบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมด้านความรู้เรื่องไฟฟ้าของกลุ่มผู้นำชุมชน และกลุ่มประชาชนทั่วไป มีค่าเท่ากับ 0.82 และ 0.83 ตามลำดับ ย่อมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องไฟฟ้าน้อยกว่ากลุ่มประชาชนเล็กน้อย ในขณะที่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าเท่ากับ 0.35 และ 0.33 ตามลำดับ แสดงว่าภายในกลุ่มทั้งสอง ต่างมีความรู้เรื่องไฟฟ้าในประเด็นที่ใกล้เคียงกัน เมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องในการควบคุมไฟฟ้าที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.4 การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการศึกษาดังนี้

1) การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าของผู้นำชุมชน

ในกลุ่มผู้นำชุมชน จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ปานกลาง ทั้งนี้พบว่า แหล่งข้อมูลประเภทสื่อต่าง ๆ (ยกเว้นสื่อบุคคล) ที่กลุ่มผู้นำชุมชนให้ความเห็นว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าในระดับมาก อันดับแรกคือ โทรทัศน์ ($\bar{X} = 0.94$) อันดับรองลงมาคือ โปสเตอร์/ป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 0.88$) วิทยุ ($\bar{X} = 0.86$) และจากหนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร ($\bar{X} = 0.82$) ส่วนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มผู้นำชุมชนมีความเห็นว่า ได้รับในระดับปานกลาง ได้แก่ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ($\bar{X} = 0.69$) ซึ่งได้รับเฉลี่ยแล้วเท่ากับ เอกสาร/แผ่นพับ/สิ่งพิมพ์ด้วย ($\bar{X} = 0.69$) นอกจากนี้แล้วยังเห็นว่าได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไฟฟ้า ในระดับปานกลาง จากการเข้าร่วมอบรม สัมมนาอีกทางหนึ่งด้วย ($\bar{X} = 0.53$)

ส่วนแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าในระดับมาก จากผู้นำชุมชนของตน ($\bar{X} = 0.90$) รองลงมาคือ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 0.82$) และเพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง ($\bar{X} = 0.78$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าโดยรวม ของกลุ่มผู้นำชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.79 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.39 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าในระดับมาก และส่วนใหญ่ได้รับจากแหล่งข้อมูลที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

2) การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าของประชาชนทั่วไป

กลุ่มประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลประเภทสื่อต่าง ๆ (ยกเว้นสื่อบุคคล) ในระดับมาก อันดับแรกคือ จากโทรทัศน์ ($\bar{X} = 0.88$) อันดับรองลงมาคือ

โปสเตอร์/ป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 0.87$) วิทยู ($\bar{X} = 0.79$) แต่เห็นว่าได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง จากหนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร ($\bar{X} = 0.65$) หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ($\bar{X} = 0.58$) และการเข้าร่วมอบรมสัมมนา ($\bar{X} = 0.43$) ส่วนแหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย ได้แก่สื่อประเภทเอกสาร/แผ่นพับ/สิ่งพิมพ์ด้วย ($\bar{X} = 0.50$)

แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ในระดับมาก จากผู้นำชุมชน ($\bar{X} = 0.78$) ส่วนแหล่งที่ได้รับในระดับปานกลาง ได้แก่จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเพื่อนบ้าน/ญาติพี่น้อง ($\bar{X} = 0.70$ และ 0.55)

หากพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า ของกลุ่มประชาชนทั่วไป มีค่าเท่ากับ 0.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.44 จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าในระดับปานกลาง ทั้งนี้ส่วนใหญ่ต่างก็ได้รับจากแหล่งข้อมูลที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

3) การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าของผู้นำชุมชน กับประชาชนทั่วไป

ผลเปรียบเทียบแหล่งข้อมูลประเภทสื่อต่าง ๆ (ยกเว้นสื่อบุคคล) พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนได้รับข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปทุกประเภท ดังนี้ จากโทรทัศน์ ($\bar{X} = 0.94$ และ 0.88) อันดับรองลงมาคือ โปสเตอร์/ป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 0.88$ และ 0.87) วิทยู ($\bar{X} = 0.86$ และ 0.79) ซึ่งทุกแหล่งที่กล่าวมานั้น กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ต่างได้รับข้อมูลข่าวสารมาก และผลการทดสอบทางสถิติพบว่า ไม่ปรากฏความแตกต่างของการได้รับข้อมูลของทั้ง 2 กลุ่มแต่อย่างใด

สำหรับแหล่งข้อมูลที่เป็นหนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับมาก แต่กลุ่มประชาชนทั่วไปกลับได้รับในระดับปานกลางเท่านั้น ($\bar{X} = 0.82$ และ 0.65) และผลการทดสอบทางสถิติ ปรากฏว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลนี้ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($t = -2.31$, Sig. = 0.02)

ในทำนองเดียวกันก็พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง จากเอกสาร/แผ่นพับ/สิ่งพิมพ์ ขณะที่กลุ่มประชาชนทั่วไปกลับได้รับเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ($\bar{X} = 0.69$ และ 0.48) เมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จากแหล่งข้อมูลนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($t = -2.84$, Sig. = 0.01)

นอกจากนี้ยังพบว่า ทั้งกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป ต่างได้รับข้อมูลข่าวสารปานกลาง จากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ($\bar{X} = 0.69$ และ 0.58) แต่ผลการทดสอบทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จากแหล่งข้อมูลนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($t = -2.03$, Sig. = 0.04)

ส่วนแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชน ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้นำชุมชนมากที่สุด ($\bar{X} = 0.90$ และ 0.78) รองลงมาคือ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 0.82$ และ 0.70) ซึ่งทั้ง 2 แหล่งนี้ กลุ่มผู้นำชุมชนได้รับในระดับมาก แต่กลุ่มประชาชนทั่วไปกลับได้รับเพียงปานกลาง โดยไม่มีความแตกต่างในการรับข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด แต่จากการศึกษากลับพบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้องในระดับมาก มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปที่ได้รับในระดับน้อย ($\bar{X} = 0.78$ และ 0.55) และผลการทดสอบทางสถิติพบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มจากแหล่งข้อมูลนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -3.02$, Sig. = 0.00)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าโดยรวม ของกลุ่มผู้นำชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.79 มีค่ามากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ซึ่งเท่ากับ 0.67 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าในระดับมาก โดยได้รับข้อมูลข่าวสารมากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ซึ่งได้รับในระดับปานกลางเท่านั้น และกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ก็ได้รับข่าวสารข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ไม่ต่างกันนัก ทั้งนี้สังเกตจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้งสองกลุ่ม มีค่าเท่ากับ 0.39 และ 0.44 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -3.58$, Sig. = 0.00)

4.3.5 การมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาการมีส่วนร่วมในการควบคุม ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ศึกษาใน 4 ประเด็น ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ และ 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

ตารางที่ 7 แสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าในแต่ละด้าน จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการศึกษาดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าของผู้นำชุมชน

1.1 การมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับน้อยและปานกลาง ซึ่งการมีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่มีการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาไฟฟ้าในพื้นที่ต่อชุมชน ($\bar{X} = 1.51$) รองลงมาคือ เข้าร่วมประชุมในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมไฟฟ้าของชุมชน ($\bar{X} = 1.18$) ส่วนประเด็นการมีส่วนร่วมในระดับน้อย พบว่า ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมเสนอปัญหา หรือผลเสียหายอันเกิดจาก ไฟฟ้าต่อชุมชนทราบ ($\bar{X} = 1.45$) รองลงมาคือ การ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า จำแนกตามสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

	ผู้ไม่ชุมชน			ประชาชนทั่วไป			การทดสอบ t - test	
	ระดับคะแนนจริยธรรม			ระดับคะแนนจริยธรรม				
	\bar{X}	SD.	แปลผล	\bar{X}	SD.	แปลผล		t
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ								
1. เข้าร่วมประชุมในเรื่องเกี่ยวกับ การควบคุมไฟฟ้าของชุมชน	1.18	0.81	ปานกลาง	0.91	0.80	น้อย	-2.23	0.03
2. ร่วมพูดคุย ปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการควบคุมไฟฟ้า	1.33	0.83	น้อย	0.88	0.87	น้อย	-3.32	0.00
3. ให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาไฟฟ้าในพื้นที่ต่อชุมชน	1.51	0.77	ปานกลาง	0.83	0.83	น้อย	-5.31	0.00
4. เสนอปัญหา หรือผลเสียหาย อันเกิดจากไฟฟ้าต่อชุมชนทราบ	1.45	0.91	น้อย	0.78	0.88	น้อย	-4.82	0.00
5. ร่วมตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น และเสนอแนะแนวทางในการควบคุมไฟฟ้าต่อชุมชน	1.27	0.86	น้อย	0.76	0.81	น้อย	-4.00	0.00
ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ								
	1.35	0.84	น้อย	0.83	0.84	น้อย	-4.96	0.00
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ								
6. เข้าร่วมอบรม สัมมนาเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า	0.67	0.80	น้อยมาก	0.63	0.86	น้อยมาก	-0.31	0.76
7. จัดหาวิทยุติดพื่น้อง เพื่อนบ้าน ให้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับงานควบคุมไฟฟ้า	1.18	0.86	น้อย	0.84	0.92	น้อย	-2.41	0.02
8. เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตรวจเฟิร์วไฟฟ้า ประจำหมู่บ้าน	0.53	0.74	น้อยมาก	0.55	0.87	น้อยมาก	0.17	0.87
9. ร่วมเป็นผู้ประสานงานร่วมกับหมู่บ้านอื่น ซึ่งเป็นเครือข่ายการป้องกันและดับไฟฟ้า	0.78	0.85	น้อย	0.68	0.87	น้อยมาก	-0.71	0.48

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ t - test			
	ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม					
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.				
10. ร่วมทำแนวกันไฟก่อนเผาไร่ โดยคอยควบคุมและเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด	1.57	0.93	ปานกลาง	1.19	1.03	น้อย	-1.54	0.02
ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	0.95	0.84	น้อย	0.78	0.91	น้อย		0.13
การมีส่วนร่วมในการแข่งขันผลประโยชน์	1.35	1.15	น้อย	1.45	1.03	น้อย	0.63	0.53
11. ได้รับผลประโยชน์จากป่า เช่น เก็บหาของป่าขายขึ้น อันเนื่องจากการดำเนินการควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน	2.35	0.75	มาก	1.98	0.80	ปานกลาง	-2.97	0.00
12. ได้รับผลดี จากการทำแนวกันไฟ	1.88	0.83	ปานกลาง	1.58	0.90	ปานกลาง	-2.14	0.03
13. ความเสี่ยงเนื่องจากการสุกลามของไฟฟ้า ผู้พื้นที่เพาะปลูกลดลง หรือหมดไป จากผลการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน	1.82	0.97	ปานกลาง	1.66	0.85	ปานกลาง	-1.15	0.25
14. ปัญหาควันไฟจากไฟป่าลดลงหรือหมดไป จากการดำเนินงาน ควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน	2.39	0.73	มาก	1.91	0.91	ปานกลาง	-3.48	0.00
15. บ้านเรือนที่อยู่อาศัย ปลอดภัยจากไฟป่ามากขึ้น จากการดำเนิน งานควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน	1.96	0.89	ปานกลาง	1.72	0.90	ปานกลาง	-2.51	0.01
ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการแข่งขันผลประโยชน์								

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ผู้นำชุมชน		ประชาชนทั่วไป		การทดสอบ t - test			
	ระดับคะแนนจริยธรรม		ระดับคะแนนจริยธรรม					
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.				
				แปลผล	t	Sig.		
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล								
16. ร่วมสังเกต ควบคุม หรือดูแลสมาชิกในหมู่บ้านที่มีพฤติกรรม หรือกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้า	1.63	0.95	ปานกลาง	1.02	0.91	น้อย	-4.26	0.00
17. ร่วมประเมินปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานควบคุมไฟ ป่าของหมู่บ้าน	1.18	0.95	น้อย	0.77	0.93	น้อย	-2.83	0.01
18. ร่วมสำรวจสภาพป่าหลังการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า เมื่อฤดูไฟ ป่าผ่านไป ว่าป่ามีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร	0.98	0.88	น้อย	0.72	0.86	น้อยมาก	-1.96	0.05
19. ร่วมประเมินกิจกรรมการควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้านว่าชาวบ้าน ให้ความสนใจเพิ่มขึ้น หรือลดลงอย่างไร	1.02	0.90	น้อย	0.73	0.92	น้อยมาก	-2.05	0.04
20. ร่วมประเมิน สรุปผลการปฏิบัติงานควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้านว่า ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร	0.86	0.89	น้อย	0.66	0.86	น้อยมาก	-1.49	0.14
ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	1.14	0.91	น้อย	0.78	0.90	น้อย	-3.04	0.00
ค่าเฉลี่ยรวม	1.35	0.87	น้อย	1.03	0.89	น้อย	-3.62	0.00

ร่วมพูดคุย ปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการควบคุมไฟฟ้า ($\bar{X} = 1.33$) และร่วมตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการควบคุมไฟฟ้าต่อชุมชน ($\bar{X} = 1.27$)

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจโดยรวม พบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมเฉลี่ยของกลุ่มผู้นำชุมชน มีค่าเท่ากับ 1.35 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.84 แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย และการมีส่วนร่วมดังกล่าวมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

1.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติในการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า ของกลุ่มผู้นำชุมชน มีทั้งในระดับปานกลางไปจนถึงน้อยมาก สำหรับการมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่ร่วมทำแนวกันไฟและเผาไร่ โดยควบคุม เฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 1.57$) ส่วนที่อยู่ในระดับน้อย พบว่าส่วนใหญ่มีการชักชวนเพื่อนบ้าน ญาติพี่น้อง ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานควบคุมไฟฟ้า ($\bar{X} = 1.18$) และร่วมเป็นผู้ประสานงานกับหมู่บ้านอื่น ที่เป็นเครือข่ายการป้องกันและดับไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.78$) ส่วนประเด็นที่มีส่วนร่วมในระดับน้อยมาก ได้แก่การเข้าร่วมอบรม สัมมนา เกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.68$) และการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าประจำหมู่บ้าน ($\bar{X} = 0.53$)

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติโดยรวม พบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมเฉลี่ยของกลุ่มผู้นำชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.84 แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจในระดับน้อย และการมีส่วนร่วมนี้ก็มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

1.3 การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์

สำหรับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ อันเนื่องมาจากการดำเนินการควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และปานกลาง มีเพียงเล็กน้อยที่อยู่ในระดับน้อย กล่าวคือ ที่อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่นั้นมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ในแง่ที่ว่า บ้านเรือนที่อยู่อาศัยปลอดภัยจากไฟป่ามากขึ้น ($\bar{X} = 2.39$) รองลงมาเห็นว่า ได้รับผลดีจากการทำแนวกันไฟ ($\bar{X} = 2.35$) ส่วนที่อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า มีส่วนแบ่งปันผลประโยชน์ในแง่ของ ความเสี่ยงจากการลุกลามของไฟป่ามาสู่พื้นที่เพาะปลูก ลดลงหรือหมดไป ($\bar{X} = 1.88$) และปัญหาควัน ไฟจากไฟป่าก็ลดลงหรือหมดไปด้วยเช่นกัน ($\bar{X} = 1.82$) ส่วนที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การได้รับผลประโยชน์จากป่า เช่น ทำให้เก็บหาของป่าง่ายขึ้น เป็นต้น ($\bar{X} = 1.35$)

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วม ในด้านการแบ่งปันผลประโยชน์โดยรวม พบว่า ค่า

คะแนนการมีส่วนร่วมเฉลี่ยของกลุ่มผู้นำชุมชน มีค่าเท่ากับ 1.96 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 0.89 แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมดังกล่าวมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

1.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลของการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมทั้งที่อยู่ในระดับปานกลางและน้อย กล่าวคือ การมีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การร่วมสังเกต ควบคุม หรือคอยสอดส่องดูแลสมาชิกในหมู่บ้าน ที่เห็นว่ามีพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้า ($\bar{X} = 1.63$) ส่วนที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การเข้าร่วมประเมินปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน ($\bar{X} = 1.18$) รองลงมาคือ การร่วมประเมินผลการดำเนินงาน ว่าชาวบ้านให้ความสนใจเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร ($\bar{X} = 1.02$) นอกจากนี้ยังเข้าร่วมสำรวจสภาพป่าหลังการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้าเมื่อผ่านฤดูไฟฟ้าไปแล้วว่า สภาพป่ามีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร ($\bar{X} = 0.98$) และร่วมประเมินสรุปผลการปฏิบัติงานการควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้านว่า ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไรบ้าง ($\bar{X} = 0.86$)

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมด้านการติดตามประเมินผลโดยรวม พบว่า คะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้นำชุมชน มีค่าเท่ากับ 1.14 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.92 แสดงว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจค่อนข้างน้อย และการมีส่วนร่วมในด้านนี้มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมโดยรวมของกลุ่มผู้นำชุมชนพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 1.35 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 0.87 จึงสรุปได้ว่า กลุ่ม ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าค่อนข้างน้อย และการมีส่วนร่วมนี้มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

2) การมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าของประชาชนทั่วไป

2.1 การมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจ

สำหรับกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่าส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมไฟฟ้าในระดับน้อย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ส่วนใหญ่เข้าร่วมประชุมในเรื่องการควบคุมไฟฟ้าของชุมชน ($\bar{X} = 0.91$) รองลงมาคือ มีการร่วมปรึกษาหารือ หรือพูดคุยกัน เกี่ยวกับการควบคุมไฟฟ้า ($\bar{X} = 0.88$) รวมทั้งมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาไฟฟ้าในพื้นที่ต่อชุมชน ($\bar{X} = 0.93$) ตลอดจนมีการร่วมเสนอปัญหาหรือผลเสียหายอันเกิดจากไฟฟ้าให้ชุมชนได้รับรู้หรือรับทราบ ($\bar{X} = 0.78$) นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น และเสนอแนะแนวทางในการควบคุมไฟฟ้าต่อชุมชนด้วย ($\bar{X} = 0.83$)

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจโดยรวมแล้ว พบว่า ค่าคะแนนของการมีส่วนร่วมเฉลี่ยของกลุ่มประชาชนทั่วไป มีค่าเท่ากับ 0.83 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 0.84 แสดงว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจค่อนข้างน้อย และการมีส่วนร่วมดังกล่าวมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

2.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

พบว่า การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของกลุ่มประชาชนทั่วไป อยู่ในระดับน้อยและน้อยมาก ประเด็นการมีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับน้อย พบว่าส่วนใหญ่ได้ร่วมทำแนวกันไฟและเผาไร่ โดยคอยควบคุมและเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 1.19$) รองลงมาคือ มีการชักชวนญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านให้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับงานควบคุมไฟป่า ($\bar{X} = 0.84$) ส่วนประเด็นการมีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับน้อยมาก พบว่าส่วนใหญ่มีการร่วมเป็นผู้ประสานงานร่วมกับหมู่บ้านอื่น ซึ่งเป็นเครือข่ายการป้องกันและดับไฟป่า ($\bar{X} = 0.68$) รองลงมาคือ มีการเข้าร่วมอบรม สัมมนาเกี่ยวกับเรื่องไฟป่า ($\bar{X} = 0.63$) และได้เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตรวจเฝ้าระวังไฟป่าประจำหมู่บ้านอีกด้วย ($\bar{X} = 0.55$)

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติโดยรวม พบว่า ค่าคะแนนการมีส่วนร่วมเฉลี่ยของกลุ่มประชาชนทั่วไป มีค่าเท่ากับ 0.78 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 0.91 ย่อมแสดงว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติค่อนข้างน้อย และการมีส่วนร่วมดังกล่าวก็มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

2.3 การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์

สำหรับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า ส่วนมากอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกประเด็น ซึ่งมีประเด็นเดียวเท่านั้นที่อยู่ในระดับน้อย กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในด้านนี้ที่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับผลดีจากการทำแนวกันไฟ ($\bar{X} = 1.98$) รองลงมาคือ ได้รับผลประโยชน์ในแง่ที่ว่า หลังจากการดำเนินงานควบคุมไฟป่าของหมู่บ้านแล้ว ทำให้บ้านเรือนที่อยู่อาศัย ปลอดภัยจากไฟป่ามากขึ้น ($\bar{X} = 1.91$) อีกทั้งปัญหาควันไฟจากไฟป่าลดลงหรือหมดไปด้วย ($\bar{X} = 1.66$) นอกจากนี้แล้ว ความเสี่ยงเนื่องจากการลุกลามของไฟป่า สูพื้นที่เพาะปลูกก็ลดลงหรือหมดไปด้วยเช่นกัน ($\bar{X} = 1.58$)

ในทำนองเดียวกัน หากพิจารณาโดยภาพรวมถึงการมีส่วนร่วมในด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 1.72 ในขณะที่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.90 ย่อมแสดงว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมในด้านนี้ก็พบว่า มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

2.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

การมีส่วนร่วมในด้านนี้ของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่ามีทั้งที่อยู่ในระดับน้อยและน้อยมาก สำหรับการมีส่วนร่วมในระดับน้อย ได้แก่ การร่วมสังเกต ควบคุม หรือดูแลสมาชิกภายในหมู่บ้านที่มีพฤติกรรม หรือกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้า ($\bar{X} = 1.02$) และการร่วมประเมินปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน ($\bar{X} = 0.77$) ส่วนประเด็นที่เหลือพบว่า มีส่วนร่วมในระดับน้อยมาก ได้แก่ การมีส่วนร่วมประเมินความสนใจของชาวบ้านต่อกิจกรรมควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน ($\bar{X} = 0.73$) อันดับรองลงมาคือ การร่วมสำรวจสภาพป่าเมื่อผ่านฤดูไฟป่าไปแล้วว่าสภาพป่ามีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไรบ้าง หลังจากที่ได้ดำเนินงานควบคุมไฟฟ้าแล้ว ($\bar{X} = 0.72$) และการมีส่วนร่วมประเมิน สรุปผลการปฏิบัติงานควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้านว่าประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร ($\bar{X} = .66$)

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมถึงการมีส่วนร่วมด้านการติดตามประเมินผล ของกลุ่มประชาชนทั่วไป พบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.78 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.90 ย่อมแสดงว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลค่อนข้างน้อย และการมีส่วนร่วมในด้านนี้ก็มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

3) การมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าของผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป

3.1 การมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจ

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีการมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปในทุกประเด็น กล่าวคือ ในประเด็นการเข้าร่วมประชุมในเรื่องการควบคุมไฟฟ้า พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.23$, Sig. 0.03) ในขณะที่การมีส่วนร่วมด้วยการพูดคุยปรึกษาหารือเกี่ยวกับการควบคุมไฟฟ้า การให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาไฟฟ้าในพื้นที่ต่อชุมชน การเสนอปัญหาหรือผลเสียหาย อันเกิดจากไฟฟ้าต่อชุมชนทราบ และการร่วมตัดสินใจ แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางในการควบคุมไฟฟ้าต่อชุมชน พบว่าทุกประเด็นที่กล่าวมามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -3.32, -5.31, -4.82, -4.00$ และ Sig. 0.00, 0.00, 0.00, 0.00)

เมื่อพิจารณาโดยรวมถึงการมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -4.96$, Sig. = 0.00)

3.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปในประเด็นต่อไปนี้ คือ เข้าร่วมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า การชักชวนญาติพี่น้องเพื่อนบ้านให้เข้าร่วมในกิจกรรม

เกี่ยวกับงานควบคุมไฟฟ้า และการร่วมเป็นผู้ประสานงานร่วมกับหมู่บ้านอื่นที่เป็นเครือข่าย การป้องกันและดับไฟฟ้า โดยไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด แต่พบว่าการมีส่วนร่วมทำแนวกันไฟก่อนเผาไร่ โดยคอยควบคุมและเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด พบว่าผลการทดสอบทางสถิติ ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.38, \text{Sig.} = 0.02$)

แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมถึงการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติ พบว่า การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

3.3 การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์มากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปในประเด็นต่อไปนี้เป็น การได้รับผลดีจากการทำแนวกันไฟ ความเสี่ยงเนื่องจากการถูกลามของไฟป่าสู่พื้นที่เพาะปลูกลดลงหรือหมดไป ทั้งนี้พบว่า การมีส่วนร่วมใน 2 ประเด็นนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.97, -2.14$ และ $\text{Sig.} = 0.00, 0.03$) ส่วนประเด็นปัญหาควันไฟจากไฟป่าลดลงหรือหมดไป พบว่าไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด ขณะที่ประเด็นที่บ้านเรือนที่อยู่อาศัยปลอดภัยจากไฟป่ามากขึ้น พบว่า การมีส่วนร่วมในประเด็นนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -3.48, \text{Sig.} = 0.00$) สำหรับประเด็นการมีส่วนร่วมที่กลุ่มผู้นำชุมชน มีส่วนร่วมน้อยกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป ได้แก่ การได้รับผลประโยชน์จากป่า เช่น เก็บหาของป่าง่ายขึ้น ซึ่งพบว่ามีส่วนร่วมนี้ไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด

และเมื่อพิจารณาโดยรวมถึงการมีส่วนร่วมด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ พบว่า เมื่อมีการทดสอบทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.5, \text{Sig.} = 0.01$)

3.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปในทุกประเด็น พบว่า การมีส่วนร่วมในการร่วมสังเกต ควบคุม หรือดูแลสมาชิกในหมู่บ้านที่มีพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้า พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -4.26, \text{Sig.} = 0.00$) สำหรับการมีส่วนร่วมประเมินปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้าน ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.83, \text{Sig.} = 0.01$) ขณะที่ประเด็นการมีส่วนร่วมที่เหลือ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด ได้แก่ การร่วมสำรวจสภาพป่าหลังการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า เมื่อฤดูไฟป่าผ่านไป ว่าป่ามีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร การร่วมประเมินกิจกรรมการควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้านว่าชาวบ้านให้ความสนใจเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร และการร่วมประเมินสรุปผลการปฏิบัติงานควบคุมไฟฟ้าของหมู่บ้านว่า

ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร

หากพิจารณาโดยรวมถึงการมีส่วนร่วมด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ ผลทดสอบทางสถิติปรากฏว่า การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีความความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -3.04$, Sig. = 0.00)

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า ทั้ง 4 ด้าน ตามที่กล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วม ของกลุ่มผู้นำชุมชน และกลุ่มประชาชนทั่วไป ต่างมีค่าเท่ากับ 1.35 และ 1.03 ตามลำดับ ย่อมกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไป แต่การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ต่างอยู่ในระดับน้อย และโดยส่วนมากแล้วก็มีส่วนร่วมในแต่ละประเด็นในระดับที่แตกต่างค่อนข้างมาก ทั้งนี้สังเกตได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.87 และ 0.86 ตามลำดับ และจากการทดสอบทางสถิติปรากฏว่า การมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าทั้ง 4 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = -3.62$, Sig. = 0.00)

4.3.6 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง ในครั้งนี้ แบ่งปัจจัยที่ศึกษาเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ระดับการศึกษา อาชีพ และจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า การรับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า และการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ผลการศึกษาดังมีรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 8 – 37

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	167	2.64	1.21	F = 1.91
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	66	2.79	1.26	P = 0.09
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรืออาชีวศึกษา	31	2.61	1.09	
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	2.40	0.89	
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	16	2.38	1.20	
ไม่ได้ศึกษา	17	1.82	1.19	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
อาชีพ				
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	2.26	1.14	F = 2.68
เกษตรกรกรรม	143	2.59	1.28	P = 0.03*
ค้าขาย	46	2.98	1.02	
รับจ้าง	73	2.64	1.24	
อื่น ๆ	17	2.00	0.79	

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้าในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าสูงที่สุด คือ 2.79 คะแนน ซึ่งสูงกว่าระดับการศึกษาอื่น แต่จากผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มิได้มีผลให้การควบคุมไฟฟ้าในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีคะแนนเฉลี่ยของการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าสูงที่สุด คือ 2.98 คะแนน และจากการทดสอบทางสถิติ พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องการควบคุมไฟฟ้าในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = 2.68, P = 0.03)

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า กับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับจริยธรรม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
เหตุผลเชิงจริยธรรม				
ปานกลาง	58	2.47	1.29	F = 0.96
มาก	244	2.64	1.20	P = 0.33
ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม				
ปานกลาง	40	2.90	1.19	F = 2.72
มาก	262	2.56	1.21	P = 0.10

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า กับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับจริยธรรมด้านเหตุผลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้า ในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกัน ไฟฟ้าสูงที่สุด คือ 2.64 คะแนน ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่น แต่เมื่อทดสอบค่าทางสถิติ กลับพบว่าระดับจริยธรรมในเชิงเหตุผล ไม่มีผลทำให้การควบคุมไฟฟ้า ในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกัน ไฟฟ้าแตกต่างกันแต่อย่างใด

ในทำนองเดียวกัน เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับจริยธรรม ด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ก็พบว่ากลุ่มที่มีระดับจริยธรรมปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้า ในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกัน ไฟฟ้ามากที่สุด เท่ากับ 2.90 คะแนน ซึ่งมากกว่ากลุ่มที่เหลือ แต่จากผลการทดสอบทางสถิติ พบว่าระดับจริยธรรม ด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีผลทำให้การควบคุมไฟฟ้า ในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกัน ไฟฟ้าแตกต่างกันแต่อย่างใด

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องไฟฟ้า กับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อย	7	2.29	1.11	F = 1.10
ปานกลาง	80	2.46	1.29	P = 0.34
มาก	215	2.67	1.19	

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องไฟฟ้า กับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มที่มีความรู้เรื่องไฟฟ้าอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้า ในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกัน ไฟฟ้าสูงที่สุด คือ 2.46 คะแนน ซึ่งมากกว่ากลุ่มที่มีความรู้ในระดับน้อย แต่จากผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่า ระดับความรู้เรื่องไฟฟ้า ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องการควบคุมไฟฟ้าในด้านการป้องกัน ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกัน ไฟฟ้า

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้ากับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อยมาก	8	1.25	0.71	F = 17.89
น้อย	78	2.22	1.26	P = 0.00**
ปานกลาง	89	2.33	1.21	
มาก	127	3.13	0.98	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้ากับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแล้ว กลุ่มที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าสูงสุด คือ 2.33 คะแนน จากการทดสอบทางสถิติ ปรากฏผลว่าระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องการควบคุมไฟฟ้าด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 17.89, P = 0.00$)

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้ากับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการมีส่วนร่วม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ				
น้อยมาก	133	1.84	1.04	F = 54.83
น้อย	107	2.95	1.06	P = 0.00**
ปานกลาง	54	3.61	0.69	
มาก	8	3.88	0.35	
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
น้อยมาก	158	2.03	1.123	F = 41.48
น้อย	96	2.97	1.05	P = 0.00**
ปานกลาง	35	3.69	0.53	
มาก	13	4.00	0.00	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ระดับการมีส่วนร่วม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์				
น้อยมาก	19	1.37	0.83	F = 23.52
น้อย	72	1.99	1.14	P = 0.00**
ปานกลาง	158	2.83	1.14	
มาก	53	3.23	0.97	
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล				
น้อยมาก	155	1.97	1.10	F = 44.98
น้อย	88	3.05	0.98	P = 0.00**
ปานกลาง	48	3.63	0.76	
มาก	11	3.55	0.93	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 12 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า กับการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าสูงสุด คือ 3.88 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีผลทำให้การควบคุมไฟฟ้าด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 54.83, P = 0.00$)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมอยู่ในการปฏิบัติ ในระดับมาก ก็พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าสูงสุด คือ 4.00 คะแนน และผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ มีผลให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 41.48, P = 0.000$)

ในทำนองเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมแบ่งปันผลประโยชน์ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าสูงสุด คือ 3.23 คะแนน และผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมแบ่งปันผลประโยชน์ มีผลให้เกิดความแตกต่าง ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 23.52, P = 0.00$)

นอกจากนี้ ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ที่อยู่ในระดับมาก ก็มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าสูงสุดด้วยเช่นกัน คือ 3.63 คะแนน อีกทั้งผลการทดสอบทางสถิติก็พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ก็มีผล

ทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยเช่นเดียวกัน ($F = 44.98, P = 0.00$)

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	167	1.82	1.11	$F = 1.29$
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	66	1.91	1.08	$P = 0.27$
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรืออาชีวศึกษา	31	1.58	0.92	
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	1.00	0.00	
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	16	1.50	1.10	
ไม่ได้ศึกษา	17	1.59	1.12	
อาชีพ				
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	1.52	0.99	$F = 1.70$
เกษตรกรรวม	143	1.82	1.12	$P = 0.15$
ค้าขาย	46	1.94	1.12	
รับจ้าง	73	1.78	1.04	
อื่น ๆ	17	1.24	0.66	

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้าในด้านการป้องกัน ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าสูงที่สุด คือ 1.909 คะแนน ซึ่งสูงกว่าระดับการศึกษาอื่น แต่จากการทดสอบทางสถิติ กลับพบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มิได้มีผลให้การควบคุมไฟฟ้าในด้านการป้องกัน ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันแต่อย่างใด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีคะแนนเฉลี่ยของการประชาสัมพันธ์ป้องกันไฟฟ้าสูงที่สุด คือ 1.935 คะแนน และผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องการควบคุมไฟฟ้าในด้านการป้องกัน ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับจริยธรรม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
เหตุผลเชิงจริยธรรม				
ปานกลาง	58	2.00	1.20	F = 3.24
มาก	244	1.72	1.05	P = 0.07
ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม				
ปานกลาง	40	2.10	1.17	F = 4.31
มาก	262	1.72	1.06	P = 0.04*

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับเหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่ากลุ่มที่มีเหตุผลในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยของการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าสูงสุด คือ 2.00 คะแนน ซึ่งมากกว่าระดับอื่น และเมื่อทดสอบค่าทางสถิติพบว่าระดับจริยธรรมในเชิงเหตุผล ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าแต่อย่างใด

หากจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับจริยธรรม ด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม พบว่า กลุ่มที่มีจริยธรรมด้านนี้ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าสูงสุด เท่ากับ 2.10 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับจริยธรรม ด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้า ในด้านการป้องกัน ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าแต่ประการใด

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องไฟฟ้า กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อย	7	2.57	1.27	F = 4.97
ปานกลาง	80	2.00	1.14	P = 0.01**
มาก	215	1.67	1.03	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องไฟฟ้า กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้เรื่องไฟฟ้าน้อย กลับมีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าสูงสุด เท่ากับ 2.57 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับความรู้เรื่องไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 4.97, P = 0.01$)

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเรื่องไฟฟ้า กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อยมาก	8	1.00	0.00	$F = 1.90$
น้อย	78	1.67	0.95	$P = 0.13$
ปานกลาง	89	1.84	1.15	
มาก	127	1.84	1.13	

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเรื่องไฟฟ้า กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ข่าวสารเรื่องไฟฟ้าปานกลาง ที่มีคะแนนเฉลี่ยของการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าสูงสุดมากกว่าระดับอื่น คือ 1.84 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติผลปรากฏว่า ระดับการรับรู้ข่าวสารเรื่องไฟฟ้าที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างในการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าแต่อย่างใด

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการมีส่วนร่วม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ				
น้อยมาก	133	1.31	0.68	F = 29.61
น้อย	107	1.82	0.68	P = 0.00**
ปานกลาง	54	2.63	1.12	
มาก	8	3.00	1.20	
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
น้อยมาก	158	1.36	0.75	F = 30.88
น้อย	96	1.92	1.13	P = 0.00**
ปานกลาง	35	2.77	1.19	
มาก	13	3.00	0.913	
การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์				
น้อยมาก	19	1.37	0.90	F = 5.47
น้อย	72	1.53	0.86	P = 0.00**
ปานกลาง	158	1.78	1.09	
มาก	53	2.23	1.25	
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล				
น้อยมาก	155	1.34	0.70	F = 33.50
น้อย	88	1.91	1.16	P = 0.00**
ปานกลาง	48	2.85	1.05	
มาก	11	2.09	1.38	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า กับการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มที่มีส่วนร่วมตัดสินใจในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้าสูงกว่าทุกระดับ คือ 3.00 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติ ผลปรากฏว่าระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (F = 29.61, P = 0.00)

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวัง ไฟฟ้าสูงสุด คือ 3.00 ด้วยเช่นกัน และจากการทดสอบทางสถิติ พบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 30.88, P = 0.00$)

สำหรับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้ามากกว่าระดับอื่น คือ 2.23 คะแนน และจากผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน มีผลให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วย ($F = 5.47, P = 0.00$)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมเพียงปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยของการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า มากกว่าระดับอื่น คือ 2.85 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ ก็พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลที่ต่างกัน มีผลให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการจัดเวรยามตรวจเฝ้าระวังไฟฟ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยเช่นกัน ($F = 33.50, P = 0.00$)

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการทำแนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	167	3.13	1.04	$F = 1.65$
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	66	2.92	1.09	$P = 0.15$
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรืออาชีวศึกษา	31	2.97	1.17	
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	3.200	1.30	
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	16	2.38	1.20	
ไม่ได้ศึกษา	17	2.88	1.17	
อาชีพ				
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	2.83	1.11	$F = 0.96$
เกษตรกร	143	3.07	1.11	$P = 0.43$
ค้าขาย	46	3.00	1.05	
รับจ้าง	73	3.07	1.02	
อื่น ๆ	17	2.59	1.28	

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับทำแนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟป่าด้วยการทำแนวกันไฟสูงสุด คือ 3.20 คะแนน โดยมากกว่าระดับการศึกษาอื่น ๆ และเมื่อทดสอบทางสถิติได้ผลปรากฏว่า ระดับการศึกษาที่ต่างระดับกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันของการควบคุมไฟป่า ด้วยการทำแนวกันไฟป่าแต่อย่างใด

หากพิจารณาจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพรับจ้าง มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟป่าด้วยการทำแนวกันไฟสูงสุด คือ 3.07 คะแนน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกันไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ของการควบคุมไฟป่า ด้วยการทำแนวกันไฟป่าแต่อย่างใด

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า กับการทำแนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับจริยธรรม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
เหตุผลเชิงจริยธรรม				
ปานกลาง	58	3.19	1.00	F = 1.88
มาก	244	2.97	1.11	P = 0.17
ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม				
ปานกลาง	40	2.60	1.13	F = 6.75
มาก	262	3.08	1.07	P = 0.01**

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า กับการทำแนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาตามระดับเหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่ากลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับปานกลาง เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟป่า ด้วยการทำแนวกันไฟสูงสุด คือ 3.190 คะแนน และจากผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันของการควบคุมไฟป่า ด้วยการทำแนวกันไฟป่าแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับจริยธรรมด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม พบว่า กลุ่มที่มีจริยธรรมด้านนี้ในระดับมาก เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟป่า ด้วยการทำแนวกันไฟสูงสุด คือ 3.08 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติผลปรากฏว่า ระดับจริยธรรมด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟป่า ด้วยการทำแนวกันไฟแต่อย่างใดด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่อง ไฟป่า กับทำแนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อย	7	2.14	1.07	F = 2.51
ปานกลาง	80	3.10	1.05	P = 0.08
มาก	215	3.01	1.10	

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่อง ไฟป่า กับทำแนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า แม้กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เรื่อง ไฟป่าในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟป่า ด้วยการทำแนวกันไฟ เท่ากับ 3.100 คะแนน สูงกว่ากลุ่มที่มีความรู้ในระดับน้อยก็ตาม แต่เมื่อทดสอบทางสถิติกลับพบว่า ระดับความรู้เรื่อง ไฟป่าที่แตกต่างกัน กลับ ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟป่าด้วยการทำแนวกันไฟ

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารเรื่อง ไฟป่า กับทำแนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อยมาก	8	1.88	1.36	F = 6.32
น้อย	78	2.76	1.12	P = 0.00**
ปานกลาง	89	3.03	1.08	
มาก	127	3.23	0.99	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารเรื่อง ไฟป่า กับทำแนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการควบคุมไฟป่าด้วยการทำแนวกันไฟสูงสุด คือ 3.23 คะแนน ในขณะที่กลุ่มที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารน้อย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ 1.88 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติปรากฏว่า ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟป่า ด้วยการทำแนวกันไฟ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (F = 6.32, P = 0.00)

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า กับทำเนวกันไฟของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการมีส่วนร่วม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ				
น้อยมาก	133	2.66	1.16	F = 9.26
น้อย	107	3.30	1.00	P = 0.00**
ปานกลาง	54	3.22	0.88	
มาก	8	3.63	0.52	
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
น้อยมาก	158	2.73	1.18	F = 8.19
น้อย	96	3.30	0.90	P = 0.00**
ปานกลาง	35	3.46	0.70	
มาก	13	3.08	1.26	
การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์				
น้อยมาก	19	2.26	1.41	F = 13.81
น้อย	72	2.49	1.19	P = 0.00**
ปานกลาง	158	3.27	0.956	
มาก	53	3.23	0.83	
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล				
น้อยมาก	155	2.73	1.16	F = 9.56
น้อย	88	3.42	0.87	P = 0.00**
ปานกลาง	48	3.04	1.01	
มาก	11	3.64	0.67	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างกับการทำเนวกันไฟ พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมตัดสินใจในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยการควบคุมไฟฟ้าด้วยการทำเนวกันไฟสูงกว่าทุกระดับ คือ 3.63 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ ผลปรากฏว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการทำเนวกันไฟ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (F = 9.26, P = 0.00)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ พบว่า กลุ่มที่มีส่วนร่วมปานกลาง กลับเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยในการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการทำแนวกันไฟสูงกว่าทุกระดับ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 คะแนน และผลการทดสอบทางสถิติก็ปรากฏผลว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการทำแนวกันไฟ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยเช่นเดียวกัน ($F = 8.19, P = 0.00$)

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ จากการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า ที่อยู่ในระดับปานกลาง พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยในการควบคุมไฟฟ้า ด้วยการทำแนวกันไฟ สูงกว่าทุกระดับ คือ 3.272 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ ผลปรากฏว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการทำแนวกันไฟ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วย ($F = 13.81, P = 0.00$)

ในทำนองเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมติดตามประเมินผลการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า ของหมู่บ้านในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการทำแนวกันไฟสูงกว่าทุกระดับ คือ 3.64 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลที่ต่างกัน มีผลทำให้การควบคุมไฟฟ้าด้วยการทำแนวกันไฟ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 9.56, P = 0.00$)

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	167	3.40	0.92	$F = 2.31$
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	66	3.28	1.08	$P = 0.04^*$
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรืออาชีวศึกษา	31	2.90	1.27	
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	3.40	1.34	
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	16	2.69	1.30	
ไม่ได้ศึกษา	17	3.24	1.15	
อาชีพ				
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	3.04	1.22	$F = 1.54$
เกษตรกรรวม	143	3.36	1.10	$P = 0.19$

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
ค้าขาย	46	3.37	1.02	
รับจ้าง	73	3.18	0.99	
อื่น ๆ	17	2.82	1.33	

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยของการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าสูงกว่าระดับอื่น คือ 3.40 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติผลปรากฏว่าระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน มีผลให้เกิดความแตกต่างกัน ในการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 2.31, P = 0.04$)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มอาชีพพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขาย เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่า สูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น คือ 3.37 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติผลปรากฏว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าแต่อย่างใด

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า กับการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับจริยธรรม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
เหตุผลเชิงจริยธรรม				
ปานกลาง	58	3.40	0.84	$F = 1.19$
มาก	244	3.23	1.09	$P = 0.28$
ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม				
ปานกลาง	40	3.08	1.05	$F = 1.47$
มาก	262	3.29	1.05	$P = 0.28$

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า กับการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มตัวอย่างที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับปานกลาง และกลุ่มที่มีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ในระดับมาก เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการ

จึงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าสูงสุด คือ 3.40 และ 3.29 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ผลปรากฏว่า ระดับจริยธรรมทั้งในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในการจึงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าแต่อย่างใด

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องไฟป่า กับการจึงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อย	7	2.43	0.79	F = 2.29
ปานกลาง	80	3.28	0.99	P = 0.10
มาก	215	3.28	1.07	

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องไฟป่า กับการจึงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เรื่องไฟป่ามาก มีคะแนนเฉลี่ยของการจึงเผาสูงสุด คือ 3.28 คะแนน ส่วนกลุ่มที่มีความรู้เรื่องไฟป่าเพียงเล็กน้อย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ 2.43 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติแล้วผลปรากฏว่า ระดับความรู้เรื่องไฟป่าของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในการจึงเผา เพื่อควบคุมไฟป่าแต่อย่างใด

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟป่า กับการจึงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อยมาก	8	3.25	1.17	F = 2.61
น้อย	78	3.00	1.09	P = 0.05
ปานกลาง	89	3.42	0.96	
มาก	127	3.32	1.05	

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟป่า กับการจึงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟป่าเพียงปานกลาง เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการจึงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าสูงสุด คือ 3.42 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้วผลปรากฏว่า ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟป่าที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการจึงเผาเพื่อควบคุมไฟป่า

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้ากับการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการมีส่วนร่วม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ				
น้อยมาก	133	3.12	1.16	F = 1.45
น้อย	107	3.37	1.00	P = 0.23
ปานกลาง	54	3.37	0.83	
มาก	8	3.38	1.06	
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
น้อยมาก	158	3.11	1.16	F = 2.32
น้อย	96	3.42	0.91	P = 0.08
ปานกลาง	35	3.49	0.85	
มาก	13	3.31	0.86	
การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์				
น้อยมาก	19	2.74	1.37	F = 5.70
น้อย	72	2.96	1.23	P = 0.00**
ปานกลาง	158	3.37	0.95	
มาก	53	3.55	0.75	
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล				
น้อยมาก	155	3.14	1.13	F = 1.62
น้อย	88	3.38	1.00	P = 0.18
ปานกลาง	48	3.35	0.84	
มาก	11	3.64	0.92	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้ากับการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับมาก เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟฟ้าสูงสุด คือ 3.38 คะแนน แต่เมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟฟ้าแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยในการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าสูงกว่าทุกระดับ คือ 3.49 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้วปรากฏผลว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าแต่ประการใด

ในทำนองเดียวกัน เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ จากการดำเนินงานควบคุมไฟป่า พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมในระดับมาก พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยในการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าสูงกว่าทุกระดับเช่นกัน คือ 3.55 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ ผลปรากฏว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วย ($F = 5.70, P = 0.00$)

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานควบคุมไฟป่าของหมู่บ้าน ที่อยู่ในระดับมาก พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยของการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่าสูงสุด คือ 3.64 คะแนน และเมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้ว ผลปรากฏว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลที่ต่างกัน ไม่มีผลแต่อย่างใดที่จะทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการชิงเผาเพื่อควบคุมไฟป่า

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการดับไฟป่าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	167	3.08	1.09	F = 0.41
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	66	3.14	1.07	P = 0.84
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรืออาชีวศึกษา	31	3.13	1.15	
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	2.60	1.34	
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	16	2.88	1.20	
ไม่ได้ศึกษา	17	3.24	1.09	
อาชีพ				
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	2.83	1.19	F = 2.64
เกษตรกรรวม	143	3.09	1.10	P = 0.03*
ค้าขาย	46	3.15	1.03	
รับจ้าง	73	3.29	1.05	
อื่น ๆ	17	2.41	1.12	

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นว่าเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ศึกษาเป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงสูงสุด คือ 3.24 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องการดับไฟฟ้าทางตรง

ส่วนในด้านอาชีพ พบว่า กลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างมีค่าคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงสูงกว่าทุกกลุ่มอาชีพ คือ 3.29 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า กลุ่มอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องการดับไฟฟ้าทางตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 2.64, P = 0.03$)

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับจริยธรรม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
เหตุผลเชิงจริยธรรม				
ปานกลาง	58	3.16	1.12	$F = 0.26$
มาก	244	3.07	1.09	$P = 0.61$
ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม				
ปานกลาง	40	3.10	1.15	$F = 0.00$
มาก	262	3.09	1.09	$P = 0.95$

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับเหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่ากลุ่มที่มีเหตุผลในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงสูงสุด คือ 3.16 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติปรากฏว่า ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าโดยการดับไฟฟ้าทางตรง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม พบว่า กลุ่มที่มีทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงสูงสุด คือ 3.10 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า ระดับจริยธรรมด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมในการควบคุมไฟฟ้าที่ต่างกัน ก็ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าโดยการดับไฟฟ้าทางตรงด้วยเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่อง ไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อย	7	3.43	0.98	F = 2.55
ปานกลาง	80	2.86	1.22	P = 0.08
มาก	215	3.16	1.08	

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่อง ไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เรื่อง ไฟฟ้าเพียงเล็กน้อย เป็นกลุ่มที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงสูงกว่าระดับ คือ 3.43 คะแนน และผลของทดสอบทางสถิติพบว่า ระดับความรู้เรื่อง ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางตรงแต่ประการใด

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่อง ไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อยมาก	8	3.75	0.71	F = 1.08
น้อย	78	3.03	1.15	P = 0.36
ปานกลาง	89	3.11	1.08	
มาก	127	3.07	1.09	

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่อง ไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่อง ไฟฟ้าในระดับน้อยมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรง สูงกว่าระดับอื่น ๆ คือ 3.75 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า ระดับของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่อง ไฟฟ้าที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางตรงแต่อย่างใด

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการมีส่วนร่วม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ				
น้อยมาก	133	2.89	1.17	F = 3.04
น้อย	107	3.20	1.04	P = 0.03*
ปานกลาง	54	3.32	0.99	
มาก	8	3.50	0.93	
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
น้อยมาก	158	2.87	1.15	F = 8.86
น้อย	96	3.41	0.97	P = 0.00**
ปานกลาง	35	2.87	1.05	
มาก	13	4.00	0.00	
การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์				
น้อยมาก	19	2.58	1.31	F = 1.69
น้อย	72	3.21	1.13	P = 0.17
ปานกลาง	158	3.11	1.08	
มาก	53	3.06	1.01	
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล				
น้อยมาก	155	2.90	1.15	F = 3.44
น้อย	88	3.32	0.99	P = 0.02*
ปานกลาง	48	3.23	1.02	
มาก	11	3.36	1.12	

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางตรงของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นว่าเมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงสูงสุด คือ 3.50 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = 3.04, P = 0.03)

เมื่อพิจารณาคำถามการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานควบคุมไฟฟ้า พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงสูงสุด คือ 4.00 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติปรากฏว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 8.86, P = 0.00$)

สำหรับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ จากการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางตรงสูงสุด คือ 3.32 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ ปรากฏว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางตรง

หากพิจารณาการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้าในหมู่บ้าน พบว่า กลุ่มที่มีส่วนร่วมมาก มีคะแนนเฉลี่ยการดับไฟฟ้าทางตรงสูงสุด คือ 3.36 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติ ก็พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 3.44, P = 0.02$)

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพ กับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	167	2.63	1.19	$F = 1.30$
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	66	2.52	1.19	$P = 0.27$
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรืออาชีวศึกษา	31	2.42	1.18	
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	2.00	1.23	
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	16	2.31	1.25	
ไม่ได้ศึกษา	17	3.12	1.11	
อาชีพ				
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	23	2.13	1.10	$F = 3.26$
เกษตรกรกรรม	143	2.79	1.17	$P = 0.01^*$
ค้าขาย	46	2.22	1.09	
รับจ้าง	73	2.59	1.25	
อื่น ๆ	17	2.35	1.17	

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและอาชีพ กับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ศึกษา เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุด คือ 3.12 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟป่าด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อม

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มอาชีพพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในภาคการเกษตร มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงกว่าทุกกลุ่มอาชีพ คือ 2.79 คะแนน และผลจากการทดสอบทางสถิติก็พบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟป่าด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 3.26, P = 0.01$)

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า กับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับจริยธรรม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
เหตุผลเชิงจริยธรรม				
ปานกลาง	58	3.12	1.22	$F = 15.59$
มาก	244	2.45	1.15	$P = 0.00^{**}$
ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม				
ปานกลาง	40	2.73	1.28	$F = 0.69$
มาก	262	2.56	1.18	$P = 0.41$

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 34 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการควบคุมไฟป่า กับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับมาก พบว่าเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุด คือ 2.45 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า ระดับจริยธรรมในเชิงเหตุผลจริยธรรมที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของการควบคุมไฟป่า ด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 15.59, P = 0.00$)

ส่วนจริยธรรมด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจริยธรรมด้านนี้เพียงปานกลาง เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุด คือ 2.73 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติปรากฏว่า ระดับจริยธรรมด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟป่า ด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อมแต่อย่างใด

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อย	7	2.71	1.25	F = 0.14
ปานกลาง	80	2.63	1.28	P = 0.87
มาก	215	2.56	1.16	

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มที่มีความรู้เรื่องไฟฟ้าน้อย เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุด คือ 2.71 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่า ระดับความรู้เรื่องไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟป่าด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อมแต่อย่างใด

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
น้อยมาก	8	3.38	1.19	F = 2.41
น้อย	78	2.49	1.24	P = 0.07
ปานกลาง	89	2.75	1.21	
มาก	127	2.47	1.13	

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้า กับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าน้อยมาก กลับมีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุด คือ 3.38 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว ผลปรากฏว่า ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องไฟฟ้าที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของการควบคุมไฟป่าด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อมแต่อย่างใดด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้ากับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการมีส่วนร่วม	จำนวน (ราย)	\bar{X}	SD.	สถิติที่ทดสอบ
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ				
น้อยมาก	133	2.33	1.19	F = 5.72
น้อย	107	2.63	1.14	P = 0.00**
ปานกลาง	54	2.96	1.17	
มาก	8	3.50	0.93	
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ				
น้อยมาก	158	2.34	1.16	F = 6.13
น้อย	96	2.73	1.12	P = 0.00**
ปานกลาง	35	3.17	1.20	
มาก	13	2.85	1.35	
การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์				
น้อยมาก	19	2.32	1.38	F = 1.54
น้อย	72	2.44	1.25	P = 0.21
ปานกลาง	158	2.58	1.14	
มาก	53	2.85	1.18	
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล				
น้อยมาก	155	2.40	1.17	F = 2.47
น้อย	88	2.71	1.16	P = 0.06
ปานกลาง	48	2.83	1.23	
มาก	11	2.91	1.30	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้ากับการดับไฟฟ้าทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามมีส่วนร่วมในการตัดสินใจพบว่า กลุ่มที่มีส่วนร่วมมาก เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุดคือ 3.50 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (F = 5.72, P = 0.00)

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานควบคุมไฟฟ้า พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุด คือ 3.17 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติ ผลปรากฏว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่ต่างกัน มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 6.13, P = 0.00$)

สำหรับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ จากการดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า พบว่ากลุ่มที่มีส่วนร่วมในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยของการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุด คือ 2.85 คะแนน และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อม

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วม ในการติดตามประเมินผล การดำเนินงานควบคุมไฟฟ้า ในหมู่บ้าน พบว่า กลุ่มที่มีส่วนร่วมในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยการดับไฟฟ้าทางอ้อมสูงสุด คือ 2.91 คะแนน เมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลที่ต่างกัน กลับไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในเรื่องของการควบคุมไฟฟ้าด้วยการดับไฟฟ้าทางอ้อมแต่อย่างใด

4.4 การทดสอบสมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ได้ตั้งสมมติฐานของการศึกษาไว้ 3 ข้อ ได้แก่

1. ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ศึกษา ที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และจริยธรรมเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า ทั้งในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านทัศนคติ คุณธรรม ค่านิยม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า

2. ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ศึกษา ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า

3. ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ศึกษา ที่มีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าในระดับการตัดสินใจ การปฏิบัติ การแบ่งปันผลประโยชน์ และประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า

จากการทดสอบสมมติฐานของการศึกษา ได้ผลการทดสอบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.4.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

การศึกษาครั้งนี้ ได้ตั้งสมมติฐานข้อแรกไว้ดังนี้ ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ศึกษา ที่มี การศึกษา อาชีพ และจริยธรรมเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า ทั้งในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านทัศนคติ คุณธรรม ค่านิยม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า ได้ผลการทดสอบสมมติฐานดังแสดง ในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ และจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า กับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	การควบคุมไฟฟ้า	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	Sig.
ระดับการศึกษา	-0.09	0.13
อาชีพ	-0.06	0.32
ระดับจริยธรรม		
เหตุผลเชิงจริยธรรม	-0.05	0.40
ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม	-0.01	0.90

ตารางที่ 38 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างระดับการศึกษา กับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 302 คน พบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และจริยธรรมในการควบคุมไฟฟ้า ทั้งในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ต่างมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ หรือสวนทางกัน กับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง ($r = -0.09, -0.06, -0.05$ และ -0.01) และพบว่าความสัมพันธ์ทั้งหมดนี้ ต่างเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้วยเหตุนี้ จึงปฏิเสธหรือไม่ยอมรับ สมมติฐานข้อแรกที่ตั้งไว้ว่า ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ศึกษา ที่มีการศึกษา อาชีพ และจริยธรรมเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า ทั้งในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และด้านทัศนคติ คุณธรรม ค่านิยม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า

4.4.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ผู้นำชุมชนและประชาชน ในพื้นที่ศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า ได้ผลแสดงในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องไฟฟ้า กับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	การควบคุมไฟฟ้า	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	Sig.
ความรู้ความเข้าใจเรื่องไฟฟ้า	0.02	0.71

ตารางที่ 39 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจเรื่องไฟฟ้า กับการควบคุม

ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 302 คน พบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์เชิงบวก หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง ($r = 0.02$) แต่กลับเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ผู้นำชุมชนและประชาชน ในพื้นที่ศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า

4.4.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ว่า ผู้นำชุมชนและประชาชน ในพื้นที่ศึกษาที่มีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า ในด้านการตัดสินใจ การปฏิบัติ การแบ่งปันผลประโยชน์ และประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า ได้ผลแสดงในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าด้านการตัดสินใจ การปฏิบัติ การแบ่งปันผลประโยชน์ และการประเมินผล กับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง

การมีส่วนร่วม	การควบคุมไฟฟ้า	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	Sig.
ด้านการตัดสินใจ	0.50	0.00
ด้านการปฏิบัติ	0.48	0.00
ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์	0.42	0.00
ด้านการประเมินผล	0.45	0.00

ตารางที่ 40 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างการมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า ในด้านการตัดสินใจ การปฏิบัติ การแบ่งปันผลประโยชน์ และการประเมินผล กับการควบคุมไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 ด้านนี้ ต่างมีความสัมพันธ์เชิงบวก หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับการควบคุมไฟฟ้า ($r = 0.50, 0.48, 0.42$ และ 0.45) โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.0

ด้วยเหตุนี้ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 ที่ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ศึกษาที่มีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้า ในด้านการตัดสินใจ การปฏิบัติ การแบ่งปันผลประโยชน์ และประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมไฟฟ้า